

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

57. sējums

2014. gada 16. jūnijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2014/C 184/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	--	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2014/C 184/02	Lieta C-248/12 P: Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 6. marta rīkojums – <i>Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development</i> /Eiropas Komisija Apelācija — ELVGF, ELGF un ELFLA — Izdevumi, kas ir izslēgti no Eiropas Savienības finansējuma — Prasības atcelt tiesību aktu pieņemamība — Prasītāja, kuru apstrīdētais lēmums tieši neskar, situācija	2
2014/C 184/03	Lieta C-510/12: Tiesas (desmitā palāta) 2014. gada 6. marta rīkojums (<i>Hof van Beroep te Gent</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Bloomsbury NV</i> /Beļģijas valsts Reglamenta 99. pants — Ceturtā direktīva 78/660/EEK — 2. panta 3. punkts — Skaidra un patiesa priekšstata princips — 2. panta 4. punkts — Pienākums sniegt informāciju — 2. panta 5. punkts — Pienākums veikt atkāpes — 32. pants — Uz vēsturiskām izmaksām balstītā novērtēšanas metode — Sabiedrības veikta aktīvu iegūšana bez atlīdzības	2
2014/C 184/04	Lieta C-72/13: Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 20. marta rīkojums (<i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Gmina Wrocław/Minister Finansów PVN</i> — Direktīva 2006/112/EK — Pašvaldības izdarīta sava īpašuma daļu nodošana	3
2014/C 184/05	Lieta C-142/13: Tiesas (desmitā palāta) 2014. gada 27. marta rīkojums (<i>Audiencia Provincial de Barcelona</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Bright Service SA/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Aizliegtas vienošanās — EKL 81. pants — Ekskluzīvās tirdzniecības nolīgums — Atbrīvojums — Regula (EEK) Nr. 1984/83 — Vienošanās, uz kuru attiecas atbrīvojums — Regula (EEK) Nr. 2790/1999 — Vienošanās, uz kuru neattiecas atbrīvojums — Iedarbība atbrīvojuma darbības laikā	4

2014/C 184/06	Lieta C-177/13 P: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 13. februāra rīkojums – <i>Marek Marszałkowski/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs</i> (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG</i> Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdiskus elementus “Walichnowy” un “Marko”, reģistrācijas pieteikums — Kopienas vārdiskas preču zīmes “MAR-KO” īpašnieka iebildumi — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja	5
2014/C 184/07	Lieta C-181/13: Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 27. februāra rīkojums (<i>Commissione tributaria provinciale di Latina</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Francesco Acanfora/Equitalia Sud SpA</i> – <i>Agente di Riscossione Latina, Agenzia delle Entrate – Ufficio di Latina</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 107. pants — Jēdziens “valsts atbalsts” — Valsts tiesību akti, kuros nodokļa nesamaksāšanas gadījumā ir paredzēts nodokļu maksātāja pienākums samaksāt piedziņas pakalpojuma koncesionārei sabiedrībai summu, kas atbilst 9 % no nodokļu reģistrā reģistrētās summas kā iekasēšanas izmaksas — Lietas faktisko apstākļu apraksts — Nepietiekamība — Acīmredzama nepieņemamība. . .	5
2014/C 184/08	Lieta C-199/13 P: Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 27. marta rīkojums – <i>Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS, Travetanche Injection SPRL</i> /Eiropas Komisija, Nīderlandes Karaliste Apelācijas sūdzība — Reglamenta 181. pants — Regula (EK) Nr. 1907/2006 (REACH) — Ierobežojumi, kas piemērojami akrilamīda laišanai tirgū un izmantošanai — Regula (ES) Nr. 366/2011, ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XVII pielikumu.	6
2014/C 184/09	Lieta C-281/13: Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 3. aprīļa rīkojums – <i>Lord Inglewood u.c./Eiropas Parlaments</i> Apelācija — Eiropas Parlamenta deputātu papildu pensijas režīms — 2009. gada izmaiņas papildu pensijas režīmā — Lēmumi, ar ko noraida apelācijas sūdzības iesniedzēju lūgumus gūt labumu no normām, kas bija spēkā pirms izmaiņām režīmā — Kļūdas tiesību piemērošanā — Tiesiskā noteiktība — Tiesiskā palāvēība — Vienlīdzīga attieksme — Samērīguma princips	7
2014/C 184/10	Lieta C-324/13 P: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 30. janvāra rīkojums – <i>Fercal – Consultadoria e Serviços, Ld^a/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs</i> (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelācija — Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “PATRICIA ROCHA” — Valsts vārdiskas preču zīmes “ROCHAS” īpašnieka iebildumi — ITSB Iebildumu nodaļas atteikums veikt reģistrāciju — ITSB Apelāciju padomei iesniegtās apelācijas sūdzības nepieņemamība	7
2014/C 184/11	Lieta C-342/13: Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 3. aprīļa rīkojums (<i>Szombathelyi Törvényszék</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Katalin Sebestyén/Zsolt Csaba Kóvári, OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt, Raiffeisen Bank Zrt</i> Patērētāju tiesību aizsardzība — Direktīva 93/13/EEK — Ar banku noslēgts hipotekārā aizdevuma līgums — Noteikums par izņēmuma piekritību šķīrējtiesai — Līguma slēgšanas gaitā bankas sniegtie skaidrojumi par šķīrējtiesas procesu — Negodīgi noteikumi — Vērtēšanas kritēriji	8
2014/C 184/12	Lieta C-555/13: Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 13. februāra rīkojums (<i>Tribunal Arbitral</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Merck Canada Inc./Accord Healthcare Limited, Alter SA, Labochem Ltd, Synthon BV, Ranbaxy Portugal – Comércio e Desenvolvimento de Produtos Farmacêuticos, Unipessoal Lda</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Valsts tiesas jēdziens LESD 267. panta izpratnē — Tribunal Arbitral necessário — Pieņemamība — Regula (EK) Nr. 469/2009 — 13. pants — Papildu aizsardzības sertifikāts zālēm — Sertifikāta derīguma termiņš — Ekskluzīvo tiesību maksimālais termiņš	9
2014/C 184/13	Lieta C-104/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. martā iesniedza <i>Corte Suprema di Cassazione</i> (Itālija) – <i>Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali/Federazione Italiana Consorzi Agrari</i> u.c.	10
2014/C 184/14	Lieta C-112/14: Prasība, kas celta 2014. gada 7. martā – Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste.	11
2014/C 184/15	Lieta C-118/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 12. martā iesniedza <i>Amtsgericht Rüsselsheim</i> (Vācija) – <i>Peggy Kieck/Condor Flugdienst GmbH</i>	11
2014/C 184/16	Lieta C-120/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 21. janvāra spriedumu lietā T-309/10 <i>Christoph Klein</i> /Eiropas Komisija 2014. gada 29. martā iesniedza <i>Christoph Klein</i>	12

2014/C 184/17	Lieta C-140/14: Prasība, kas celta 2014. gada 24. martā – Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika	13
2014/C 184/18	Lieta C-149/14: Prasība, kas celta 2014. gada 31. martā – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika	14
2014/C 184/19	Lieta C-155/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 23. janvāra spriedumu lietā T-391/09 <i>Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, iepriekš AlzChem Trostberg GmbH, iepriekš AlzChem Hart GmbH</i> /Eiropas Komisija 2014. gada 3. aprīlī iesniedza <i>Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, iepriekš AlzChem Trostberg GmbH, iepriekš AlzChem Hart GmbH</i>	15
2014/C 184/20	Lieta C-157/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 4. aprīlī iesniedza <i>Conseil d'État (Francija) – Société Neptune Distribution/Ministère de l'Économie et des Finances</i>	16
2014/C 184/21	Lieta C-163/14: Prasība, kas celta 2014. gada 4. aprīlī – Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste	17
2014/C 184/22	Lieta C-173/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 29. janvāra spriedumu lietā T-158/12 <i>European Dynamics Belgium u.c./EMA</i> 2014. gada 8. aprīlī iesniedza <i>European Dynamics Belgium SA u.c.</i>	18
2014/C 184/23	Lieta C-180/14: Prasība, kas celta 2014. gada 11. aprīlī – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika	19
2014/C 184/24	Lieta C-194/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 6. februāra spriedumu lietā T-27/10 <i>AC-Treuhand AG</i> /Eiropas Komisija 2014. gada 17. aprīlī iesniedza <i>AC-Treuhand AG</i>	20
2014/C 184/25	Lieta C-17/12: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 13. februāra rīkojums (<i>Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle)</i>) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>TVI Televisão Independente SA/Fazenda Pública</i>	21
2014/C 184/26	Lieta C-236/13: Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 25. marta rīkojums (<i>Tribunalul Argeș (Rumānija)</i>) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Argeș/SC Volksbank România SA, SC Volksbank România SA – Sucursala Pitești, Alin Iulian Matei, Petruța Florentina Matei</i>	21
2014/C 184/27	Lieta C-439/12: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 26. februāra rīkojums (<i>Landgericht Hamburg (Vācija)</i>) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Karin Gawelczyk/Generali Lebensversicherung AG</i>	21
2014/C 184/28	Lieta C-459/12: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 26. februāra rīkojums (<i>Landgericht Hamburg (Vācija)</i>) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Werner Krieger/ERGO Lebensversicherung AG</i>	21
2014/C 184/29	Lieta C-482/12: Tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2014. gada 7. februāra rīkojums (<i>Okresný súd Prešov (Slovākija)</i>) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Peter Macinský, Eva Macinská/Getfin s.r.o., Financreal s. r.o.</i>	22
2014/C 184/30	Lieta C-500/12: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 19. februāra rīkojums – Eiropas Komisija/Polijas Republika	22
2014/C 184/31	Lieta C-529/12: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 11. februāra rīkojums (<i>Landgericht Hamburg (Vācija)</i>) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Andrea Lange/ERGO Lebensversicherung AG</i>	22
2014/C 184/32	Lieta C-590/12: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 10. marta rīkojums (<i>Amtsgericht Winsen (Luhe) (Vācija)</i>) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Andrea Merten/ERGO Lebensversicherung AG</i>	22
2014/C 184/33	Lieta C-603/12: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 18. marta rīkojums (<i>Verwaltungsgericht Hannover (Vācija)</i>) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Pia Braun/Region Hannover</i>	23

2014/C 184/34	Lieta C-57/13: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 13. februāra rīkojums (<i>Tribunal Central Administrativo Norte</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Marina da Conceição Pacheco Almeida/Fundo de Garantia Salarial, IP, Instituto da Segurança Social, IP</i>	23
2014/C 184/35	Lieta C-77/13: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 6. marta rīkojums (<i>Tribunal d'instance de Quimper</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>CA Consumer Finance/Francine Crouan, dzimusi Weber, Tual Crouan</i>	23
2014/C 184/36	Lieta C-96/13: Tiesas (desmitā palāta) priekšsēdētāja 2014. gada 10. februāra rīkojums – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika	23
2014/C 184/37	Lieta C-312/13: Tiesas 2014. gada 20. februāra rīkojums (<i>Curtea de Apel Alba Iulia</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Claudiu Roșu/Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu – Activitatea de Inspecție Fiscală</i>	24
2014/C 184/38	Lieta C-313/13: Tiesas 2014. gada 20. februāra rīkojums (<i>Curtea de Apel Alba Iulia</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu – Activitatea de Inspecție Fiscală/Cătălin Ienciu</i>	24
2014/C 184/39	Apvienotās lietas C-347/13 un C-353/13: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 24. februāra rīkojums (<i>Amtsgericht Rüsselsheim</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Erich Pickert</i> (C-347/13), <i>Jürgen Hein</i> (C-353/13), <i>Hjördis Hein</i> (C-353/13)/ <i>Condor Flugdienst GmbH</i>	24
2014/C 184/40	Lieta C-471/13: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 19. februāra rīkojums (<i>Amtsgericht Rüsselsheim</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Peter Link/Condor Flugdienst GmbH</i>	24
2014/C 184/41	Lieta C-486/13: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 13. marta rīkojums (<i>Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Marchena</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Caixabank SA/Antonio Galán Rodríguez</i>	25
2014/C 184/42	Lieta C-566/13: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 25. marta rīkojums (<i>Tribunal do Trabalho de Lisboa</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Jorge Ítalo Assis dos Santos/Banco de Portugal</i>	25
2014/C 184/43	Lieta C-575/13: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 4. marta rīkojums (<i>Amtsgericht Rüsselsheim</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Thomas Etzold, Sandra Etzold, Toni Lennard Etzold/Condor Flugdienst GmbH</i>	25

Vispārējā tiesa

2014/C 184/44	Lieta T-473/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 28. aprīļa spriedums – <i>Longevity Health Products/ITSB – Weleda Trademark</i> (“MENOCHRON”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “MENOCHRON” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “MENODORON” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	26
2014/C 184/45	Lieta T-647/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 24. aprīļa spriedums – <i>Asos/ITSB – Maier</i> (“ASOS”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ASOS” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “ASSOS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	26
2014/C 184/46	Lieta T-478/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 2. aprīļa rīkojums – Francija/Komisija Valsts atbalsts — Nacionālās cukkopju starpprofesiju organizācijas veiktās darbības — Finansēšana ar brīvprātīgām iemaksām, kas ir padarītas par obligātām — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu — Lēmuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	27
2014/C 184/47	Lieta T-511/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 2. aprīļa rīkojums – Francija/Komisija Valsts atbalsts — Interbev veiktās darbības — Finansēšana ar brīvprātīgām iemaksām, kas ir padarītas par obligātām — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu — Lēmuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	27

2014/C 184/48	Lieta T-575/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 2. aprīļa rīkojums – <i>Inaporc</i> /Komisija Valsts atbalsts — Nacionālās starpnozaru cūkkopības komitejas veiktās darbības — Finansējums ar brīvprātīgām iemaksām, kas kļuvušas obligātas — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu — Lēmuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	28
2014/C 184/49	Lieta T-18/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 2. aprīļa rīkojums – <i>Interbev</i> /Komisija Valsts atbalsts — <i>Interbev</i> veiktās darbības — Finansēšana no brīvprātīgajām iemaksām, kas ir padarītas par obligātām — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma ir atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu — Lēmuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	28
2014/C 184/50	Lieta T-541/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 2. aprīļa rīkojums – <i>Wedi/ITSB – Mehlhose Bauelemente für Dachrand + Fassade</i> (“BALCO”) Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	29
2014/C 184/51	Lieta T-2/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 3. aprīļa rīkojums – <i>CFE-CGC France Télécom-Orange</i> /Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu, ievērojot noteiktus nosacījumus — Darbinieku arodbiedrība — Individuālas skaršanas neesamība — Nepieņemamība	30
2014/C 184/52	Lieta T-7/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 3. aprīļa rīkojums – <i>ADEAS</i> /Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu, ievērojot noteiktus nosacījumus — Apvienība — Individuālas skaršanas neesamība — Nepieņemamība	30
2014/C 184/53	Lieta T-127/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 11. decembra spriedumu lietā F-125/12 <i>Sesma Merino/ITSB</i> 2014. gada 21. februārī iesniedza <i>Alvaro Sesma Merino</i>	31
2014/C 184/54	Lieta T-164/14: Prasība, kas celta 2014. gada 7. martā – <i>Calberson GE</i> /Komisija.	32
2014/C 184/55	Lieta T-180/14: Prasība, kas celta 2014. gada 14. martā – <i>Front Polisario</i> /Padome	33
2014/C 184/56	Lieta T-185/14: Prasība, kas celta 2014. gada 14. martā – <i>Freitas</i> /Parlaments un Padome	34
2014/C 184/57	Lieta T-223/14: Prasība, kas celta 2014. gada 9. aprīlī – <i>Ewald Dörken/ITSB – Schürmann</i> (“VENT ROLL”)	35
2014/C 184/58	Lieta T-225/14: Prasība, kas celta 2014. gada 11. aprīlī – <i>iNET24 Holding/ITSB</i> (“IDIRECT24”)	36
2014/C 184/59	Lieta T-234/14: Prasība, kas celta 2014. gada 11. aprīlī – <i>Mammoet Salvage</i> /Komisija	37
2014/C 184/60	Lieta T-265/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 31. marta rīkojums – <i>Elmaghraby</i> /Padome	38
2014/C 184/61	Lieta T-266/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 31. marta rīkojums – <i>El Gzaerly</i> /Padome.	38
2014/C 184/62	Lieta T-338/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 31. marta rīkojums – <i>Energa Power Trading</i> /Komisija.	38

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2014/C 184/63	Lieta F-28/13: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2014. gada 30. aprīļa spriedums – <i>López Cejudo</i> /Komisija Civildienests — Izmeklēšana, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) — Dienas nauda — Civildienesta noteikumu VII pielikuma 10. pants — Nepamatotu maksājumu atgūšana — Ieturējumi no darba samaksas — Civildienesta noteikumu 85. pants — Apzināts nodoms maldināt administrāciju — Saprātīgs termiņš	39
2014/C 184/64	Lieta F-88/13: Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 30. aprīļa rīkojums – <i>Kolarova</i> /REA Civildienests — Pētniecības izpildaģentūras personāls — Procesa jautājumi — Iebilde par nepieņemamību — Iestādei, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus, piešķirtās pilnvaras — Deleģēšana Atalgojuma un individuālo tiesību birojam (PMO) — Prasība, kas celta par PMO lēmumiem — Prasība, kas celta pret deleģējošo iestādi — Acimredzama nepieņemamība.	39

2014/C 184/65	Lieta F-12/14: Prasība, kas celta 2014. gada 7. februārī – ZZ/CdT.	40
2014/C 184/66	Lieta F-15/14: Prasība, kas celta 2014. gada 19. februārī – ZZ/Parlaments	40
2014/C 184/67	Lieta F-17/14: Prasība, kas celta 2014. gada 4. martā – ZZ/Parlaments	41
2014/C 184/68	Lieta F-19/14: Prasība, kas celta 2014. gada 7. martā – ZZ/Komisija.	41
2014/C 184/69	Lieta F-21/14: Prasība, kas celta 2014. gada 11. martā – ZZ/Eiropols	42
2014/C 184/70	Lieta F-23/14: Prasība, kas celta 2014. gada 19. martā – ZZ/EESK	42
2014/C 184/71	Lieta F-25/14: Prasība, kas celta 2014. gada 24. martā – ZZ/FRA.	43
2014/C 184/72	Lieta F-27/14: Prasība, kas celta 2014. gada 24. martā – ZZ/EĀDD	43
2014/C 184/73	Lieta F-28/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. martā – ZZ/SEAE.	44
2014/C 184/74	Lieta F-29/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. martā – ZZ/Komisija.	44
2014/C 184/75	Lieta F-31/14: Prasība, kas celta 2014. gada 29. martā – ZZ u.c./Parlaments	45
2014/C 184/76	Lieta F-32/14: Prasība, kas celta 2014. gada 1. aprīlī – ZZ/ESMA.	45
2014/C 184/77	Lieta F-34/14: Prasība, kas celta 2014. gada 11. aprīlī – ZZ/ACER	46
2014/C 184/78	Lieta F-35/14: Prasība, kas celta 2014. gada 14. aprīlī – ZZ/ITSB	46
2014/C 184/79	Lieta F-37/14: Prasība, kas celta 2014. gada 20. aprīlī – ZZ/Parlaments.	47
2014/C 184/80	Lieta F-88/08 RENV: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2014. gada 30. aprīļa rīkojums – Michel/ETF. . .	47

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas pēdējās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2014/C 184/01)***Pēdējā publikācija**

OV C 175, 10.6.2014.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 159, 26.5.2014.

OV C 151, 19.5.2014.

OV C 142, 12.5.2014.

OV C 135, 5.5.2014.

OV C 129, 28.4.2014.

OV C 112, 14.4.2014.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 6. marta rīkojums – Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development/Eiropas Komisija

(Lieta C-248/12 P) ⁽¹⁾

Apelācija — ELVGF, ELGF un ELFLA — Izdevumi, kas ir izslēgti no Eiropas Savienības finansējuma — Prasības atcelt tiesību aktu pieņemamība — Prasītāja, kuru apstrīdētais lēmums tieši neskar, situācija

(2014/C 184/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development (pārstāvis – K. Brown, solicitor)

Otra lietas dalībniene: Eiropas Komisija (pārstāvji – N. Donnelly un P. Rossi)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2012. gada 6. marta rīkojumu lietā T-453/10 Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development/Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa kā nepieņemamu ir noraidījusi prasību daļēji atcelt Komisijas 2010. gada 15. jūlija Lēmumu 2010/399/ES (izziņots ar dokumenta numuru C (2010) 4894), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl ar to ir izslēgti noteikti Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izdevumi (OV L 184, 6. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development atlīdzina tiesāšanās izdevumus šajā apelācijas tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 200, 7.7.2012.

Tiesas (desmitā palāta) 2014. gada 6. marta rīkojums (Hof van Beroep te Gent (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Bloomsbury NV/Beļģijas valsts

(Lieta C-510/12) ⁽¹⁾

Reglamenta 99. pants — Ceturtā direktīva 78/660/EEK — 2. panta 3. punkts — Skaidra un patiesa priekšstata princips — 2. panta 4. punkts — Pienākums sniegt informāciju — 2. panta 5. punkts — Pienākums veikt atkāpes — 32. pants — Uz vēsturiskām izmaksām balstītā novērtēšanas metode — Sabiedrības veikta aktīvu iegūšana bez atlīdzības

(2014/C 184/03)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Beroep te Gent

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bloomsbury NV

Atbildētāja: Beļģijas valsts

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Hof van Beroep te Gent* – Beļģija – Padomes 1978. gada 25. jūlija Ceturtās direktīvas 78/660/EEK, kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem (OV L 222, 11. lpp.), 2. panta 3., 4. un 5. punkta interpretācija – Skaidra un patiesa priekšstata princips – Sabiedrības veikta ievērojamu aktīvu iegūšana bez atlīdzības – Neiespējamība iegrāmatot to iegādes vērtību, kā rezultātā rodas nepareizs priekšstats par sabiedrības aktīviem, pasīviem, finansiālo stāvokli un peļņu vai zaudējumiem

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1978. gada 25. jūlija Ceturtās direktīvas 78/660/EEK, kas pamatojas uz [EKL 44. panta 2. punkta g) apakšpunktu] un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem, 2. panta 3.–5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka sabiedrībai, kas veic aktīvu iegūšanu bez atlīdzības, ar to netiek uzlikts pienākums iegrāmatot šos aktīvus savā gada pārskatā atbilstoši to faktiskajai vērtībai.

(¹) OV C 46, 16.2.2013

Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 20. marta rīkojums (*Naczelny Sąd Administracyjny* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Gmina Wrocław/Minister Finansów*

(Lieta C-72/13) (¹)

PVN — Direktīva 2006/112/EK — Pašvaldības izdarīta sava īpašuma daļu nodošana

(2014/C 184/04)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Gmina Wrocław*

Atbildētājs: *Minister Finansów*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Naczelny Sąd Administracyjny* – Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) interpretācija – Nodokļa uzlikšana pašvaldības darījumiem – Saskaņā ar likumu vai mantošanas vai dāvinājuma ceļā iegūtā īpašuma pārdošana – Šāda īpašuma ieguldīšana sabiedrības kapitālā

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neliedz pievienotās vērtības nodokli piemērot tādiem darījumiem, kādus ir norādījuši gmina Wrocław (Vroclavas pašvaldība), ciktāl iesniedzējtiesa konstatē, ka šie darījumi ir saimnieciska darbība šīs direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē un ka šādus darījumus šī pašvaldība neveic kā valsts iestāde šīs pašas direktīvas 13. panta 1. punkta pirmās daļas izpratnē. Tomēr, ja šie darījumi ir jāuzskata par tādiem, ko minētā pašvaldība ir veikusi, darbojoties kā valsts iestāde, Direktīvas 2006/112 normas neliedz tiem uzlikt nodokli, ciktāl iesniedzējtiesa konstatē, ka to atbrīvošana no nodokļa radītu būtiskus konkurences izkropļojumus šīs direktīvas 13. panta 2. punkta izpratnē.

⁽¹⁾ OV C 141, 18.5.2013.

Tiesas (desmitā palāta) 2014. gada 27. marta rīkojums (Audiencia Provincial de Barcelona (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Bright Service SA/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Lieta C-142/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Aizliegtas vienošanās — EKL 81. pants — Ekskluzīvās tirdzniecības nolīgums — Atbrīvojums — Regula (EEK) Nr. 1984/83 — Vienošanās, uz kuru attiecas atbrīvojums — Regula (EEK) Nr. 2790/1999 — Vienošanās, uz kuru neattiecas atbrīvojums — Iedarbība atbrīvojuma darbības laikā

(2014/C 184/05)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bright Service SA

Atbildētāja: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Audiencia Provincial de Barcelona – Komisijas 1983. gada 22. jūnija Regulas Nr. 1984/83 par Līguma 85. panta 3. punkta (jaunajā redakcijā – EKL 81. panta 1. punkts) piemērošanu dažām ekskluzīvās tirdzniecības nolīgumu kategorijām (OV L 173, 5. lpp.) interpretācija un Komisijas 1999. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 2790/1999 par [EK] Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu vienošanos un saskaņotu darbību kategorijām (OV L 336, 21. lpp.) 3. panta 1. punkta, 5. panta a) punkta un 12. panta 2. punkta interpretācija – Iedarbība laikā – Vienošanās par ekskluzīvu degvielas un kurināmā piegādi starp piegādātāju un degvielas uzpildes stacijas izmantotāju – Vienošanās, kas noslēgta Regulas Nr. 1984/83 darbības laikā un rada sekas pēc tam, kad stājusies spēkā Regula Nr. 2790/1999 – Vienošanās, kas neatbilst abu šo regulu nosacījumiem

Rezolutīvā daļa:

Komisijas 1999. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 2790/1999 par [EK] Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu vienošanos un saskaņotu darbību kategorijām 12. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka 2001. gada 31. maijā spēkā esošs līgums, kas ietver pret konkurenci vērstu noteikumu un atbilst nosacījumiem par atbrīvojuma piemērošanu saskaņā ar Komisijas 1983. gada 22. jūnija Regulu Nr. 1984/83 par Līguma 85. panta 3. punkta (jaunajā redakcijā – EKL 81. panta 1. punkts) piemērošanu dažām ekskluzīvās tirdzniecības nolīgumu kategorijām, kas grozīta ar Komisijas 1997. gada 30. jūlija Regulu (EK) Nr. 1582/9, bet neatbilst nosacījumiem par atbrīvojuma piemērošanu saskaņā ar Regulu Nr. 2790/1999, turpina būt tāds, attiecībā uz kuru saskaņā ar minētā 12. panta 2. punktu attiecas atbrīvojums no EKL 81. panta 1. punkta piemērošanas jomas, vienīgi līdz 2001. gada 31. decembrim.

⁽¹⁾ OV C 178, 22.6.2013

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 13. februāra rīkojums – *Marek Marszałkowski/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG*

(Lieta C-177/13 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdiskus elementus “Walichnowy” un “Marko”, reģistrācijas pieteikums — Kopienas vārdiskas preču zīmes “MAR-KO” īpašnieka iebildumi — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja

(2014/C 184/06)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Marek Marszałkowski* (pārstāvis – *C. Sadkowski*, juridiskais padomnieks)

Citi lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – *D. Walicka*), *Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co.*

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 4. februāra spriedumu lietā T-159/11 *Marszałkowski/ITSB – Mar-Ko Fleischwaren* (“WALICHNOWY MARKO”), ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasību par ITSB Apelāciju ceturrtās padomes 2011. gada 11. janvāra lēmumu lietā R 760/2010-4, ar kuru tika atcelts Iebildumu nodaļas lēmums, ar kuru tika noraidīti Kopienas vārdiskas preču zīmes “Mar-Ko” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē Nicas nolīguma izpratnē, īpašnieka iesniegtie iebildumi – Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un Vispārējās tiesas Reglamenta 48. panta 2. punkta pārkāpums – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Marek Marszałkowski* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 207, 20.7.2013

Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 27. februāra rīkojums (*Commissione tributaria provinciale di Latina* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Francesco Acanfora/Equitalia Sud SpA – Agente di Riscossione Latina, Agenzia delle Entrate – Ufficio di Latina*

(Lieta C-181/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 107. pants — Jēdziens “valsts atbalsts” — Valsts tiesību akti, kuros nodokļa nesamaksāšanas gadījumā ir paredzēts nodokļu maksātāja pienākums samaksāt piedziņas pakalpojuma koncesionārei sabiedrībai summu, kas atbilst 9 % no nodokļu reģistrā reģistrētās summas kā iekasēšanas izmaksas — Lietas faktisko apstākļu apraksts — Nepietiekamība — Acīmredzama nepieņemamība

(2014/C 184/07)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Latina

Pamatlietas puses

Prasītājs: Francesco Acanfora

Atbildētājas: Equitalia Sud SpA – Agente di Riscossione Latina, Agenzia delle Entrate – Ufficio di Latina

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Commissione tributaria provinciale di Latina* – LESD 107. panta interpretācija – Valsts atbalsta jēdziens – Valsts tiesību akti, kuros paziņojuma par piedziņu neapmaksāšanas gadījumā ir paredzēts nodokļu maksātāja pienākums samaksāt nodokļu piedziņas pakalpojuma koncesionārei sabiedrībai summu, kas atbilst 9 % no nodokļu reģistrā reģistrētās summas kā iekasēšanas izmaksas

Rezolutīvā daļa:

Commissione tributaria provinciale di Latina (Itālija) ar 2012. gada 5. decembra lēmumu iesniegtais lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir acīmredzami nepieņemams.

⁽¹⁾ OV C 207, 20.7.2013.

Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 27. marta rīkojums – *Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS, Travetanche Injection SPRL*/Eiropas Komisija, Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-199/13 P) ⁽¹⁾

Apelācijas sūdzība — Reglamenta 181. pants — Regula (EK) Nr. 1907/2006 (REACH) — Ierobežojumi, kas piemērojami akrilamīda laišanai tirgū un izmantošanai — Regula (ES) Nr. 366/2011, ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XVII pielikumu

(2014/C 184/08)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS, Travetanche Injection SPRL* (pārstāvji – K. Van Maldegem un R. Cana, avocats)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija (pārstāvji – E. Manhaeve un P. Oliver, piedaloties J. Stuyck un A.–M. Vandromme, advocaten), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji – M. Bulterman un B. Koopman)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2013. gada 1. februāra spriedumu lietā T-368/11 *Polyelectrolyte Producers Group* u.c./Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasību atcelt Komisijas 2011. gada 14. aprīļa Regulu (ES) Nr. 366/2011, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) (OV L 101, 12. lpp.), ciktāl ar to paredz ierobežojumus attiecībā uz akrilamīda laišanu tirgū izmantošanai būvjavas iestrādāšanas darbos

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS* un *Travetanche Injection SPRL* atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 171, 15.6.2013.

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 3. aprīļa rīkojums – *Lord Inglewood u.c./Eiropas Parlaments*

(Lieta C-281/13) ⁽¹⁾

Apelācija — Eiropas Parlamenta deputātu papildu pensijas režīms — 2009. gada izmaiņas papildu pensijas režīmā — Lēmumi, ar ko noraida apelācijas sūdzības iesniedzēju lūgumus gūt labumu no normām, kas bija spēkā pirms izmaiņām režīmā — Kļūdas tiesību piemērošanā — Tiesiskā noteiktība — Tiesiskā palāvība — Vienlīdzīga attieksme — Samērīguma princips

(2014/C 184/09)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Lord Inglewood, Georges Berthu, Guy Bono, David Robert Bowe, Brendan Donnelly, Catherine Guy-Quint, Christine Margaret Oddy, Nicole Thomas-Mauro, Gary Titley, Maartje van Putten, Vincenzo Viola* (pārstāvis – *S. Orlandi*, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments (pārstāvji – *M. Windisch* un *S. Seyr*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 13. marta spriedumu apvienotajās lietās T-229/11 un T-276/11 *Inglewood u.c./Parlaments*, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzēju prasību atcelt Eiropas Parlamenta lēmumus, ar kuriem viņiem liegts saņemt brīvprātīgo papildu pensiju vai nu priekšlaicīgi, vai 60 gadu vecumā vai daļēji kapitāla formā – Kļūdas tiesību piemērošanā – Iegūto tiesību pārkāpums – Tiesiskās palāvības, tiesiskās noteiktības, vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principu pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

- 1) *apelācijas sūdzību noraidīt;*
- 2) *Lord Inglewood, Georges Berthu, Guy Bono, David Robert Bowe, Brendan Donnelly, Catherine Guy-Quint, Christine Margaret Oddy, Nicole Thomas-Mauro, Gary Titley, Maartje van Putten un Vincenzo Viola atļūdzina tiesāšanās izdevumus.*

⁽¹⁾ OV C 226, 3.8.2013.

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 30. janvāra rīkojums – *Fercal – Consultadoria e Serviços, Ld^a/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs* (preču zīmes, paraugi un modeļi)

(Lieta C-324/13 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “PATRICIA ROCHA” — Valsts vārdiskas preču zīmes “ROCHAS” īpašnieka iebildumi — ITS^B Iebildumu nodaļas atteikums veikt reģistrāciju — ITS^B Apelāciju padomei iesniegtās apelācijas sūdzības nepieņemamība

(2014/C 184/10)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Fercal – Consultadoria e Serviços, Ld^a* (pārstāvis – *A. J. Rodrigues*, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – *V. Melgar*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2013. gada 10. aprīļa spriedumu lietā T-360/11 *Fercal – Consultadoria e Serviços/ITSB – Parfums Rochas* ("PATRIZIA ROCHA"), ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasību par ITSB Apelāciju otrās padomes 2011. gada 8. aprīļa lēmumu lietā R 2355/2010-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Parfums Rochas SAS* un *Fercal – Consultadoria e Serviços, L^{da}*

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Fercal – Consultadoria e Serviços L^{da}* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 260, 7.9.2013.

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 3. aprīļa rīkojums (Szombathelyi Törvényszék (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Katalin Sebestyén/Zsolt Csaba Kóvári, OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt, Raiffeisen Bank Zrt

(Lieta C-342/13) (¹)

Patērētāju tiesību aizsardzība — Direktīva 93/13/EEK — Ar banku noslēgts hipotekārā aizdevuma līgums — Noteikums par izņēmuma piekritību šķīrējtiesai — Līguma slēgšanas gaitā bankas sniegtie skaidrojumi par šķīrējtiesas procesu — Negodīgi noteikumi — Vērtēšanas kritēriji

(2014/C 184/11)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Szombathelyi Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītāja: Katalin Sebestyén

Atbildētāji: Zsolt Csaba Kóvári, OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt, Raiffeisen Bank Zrt

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Szombathelyi Törvényszék – Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.); Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nod., 2. sēj., 288. lpp.) 3. panta 1. punkta interpretācija – Privātpersona, kas ar banku noslēgusi hipotekārā aizdevuma līgumu, kurā ir noteikums par izņēmuma piekritību šķīrējtiesai – Valsts tiesību akti, kuros nav paredzētas tiesības pārsūdzēt šķīrējtiesas nolēmumus – Līguma slēgšanas gaitā bankas sniegtie skaidrojumi par šķīrējtiesas procesu

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 3. panta 1. un 3. punkts, kā arī šīs direktīvas pielikuma 1. punkta q) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecīgajai valsts tiesai ir jānoskaidro, vai bankas ar patērētāju noslēgtā hipotekārā aizdevuma līgumā ietverts noteikums – par to, ka visu saistībā ar šo līgumu radušos strīdu izskatīšana ir piekritīga tikai un vienīgi kādai pastāvīgai šķīrējtiesai, kuras nolēmumi saskaņā ar valsts tiesībām nav pārsūdzami – ir, ņemot vērā visus apstākļus, kādos šis līgums ir noslēgts, jāuzskata par negodīgu minēto tiesību normu izpratnē. Veicot šo vērtēšanu, attiecīgajai valsts tiesai tostarp:

— jāpārbauda, vai attiecīgā noteikuma mērķis vai sekas ir patērētāja tiesību celt prasību tiesā vai izmantot jebkādus citus tiesiskās aizsardzības līdzekļus izslēgšana vai kavēšana, un

— jāņem vērā, ka šā noteikuma negodīgums nav izslēdzams tāpēc vien, ka patērētājam pirms attiecīgā līgums noslēgšanas ir darīta zināma vispārīga informācija par šķīrējtiesas procesa atšķirībām no parastās tiesāšanas kārtības tiesās;

Ja negodīgums ir apstiprinājies, minētajai tiesai ir jāpiemēro visas no tā saskaņā ar valsts tiesībām izrietošās sekas tālab, lai nodrošinātu, ka šim patērētājam minētais noteikums nav saistošs.

⁽¹⁾ OV C 336, 16.11.2013.

Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 13. februāra rīkojums (Tribunal Arbitral (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Merck Canada Inc./Accord Healthcare Limited, Alter SA, Labochem Ltd, Synthron BV, Ranbaxy Portugal – Comércio e Desenvolvimento de Produtos Farmacêuticos, Unipessoal Lda

(Lieta C-555/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Valsts tiesas jēdziens LESD 267. panta izpratnē — Tribunal Arbitral necessário — Pieņemamība — Regula (EK) Nr. 469/2009 — 13. pants — Papildu aizsardzības sertifikāts zālēm — Sertifikāta derīguma termiņš — Ekskluzīvo tiesību maksimālais termiņš

(2014/C 184/12)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Arbitral

Pamatlietas puses

Prasītāja: Merck Canada Inc.

Atbildētāji: Accord Healthcare Limited, Alter SA, Labochem Ltd, Synthron BV, Ranbaxy Portugal – Comércio e Desenvolvimento de Produtos Farmacêuticos, Unipessoal Lda

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tribunal Arbitral – Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulas (EK) Nr. 469/2009 par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm (kodificēta versija) (OV L 152, 1. lpp.) 13. panta interpretācija – Sertifikāta termiņš – Ekskluzīvo tiesību termiņš, kas var pārsniegt maksimālo piecpadsmit gadu termiņu, skaitot no dienas, izsniegta pirmā atļauja laist attiecīgās zāles Savienības tirgū

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulas (EK) Nr. 469/2009 par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm 13. pants, to lasot kopā ar šīs regulas preambulas 9. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj to, ka persona, kas ir gan patenta, gan sertifikāta īpašniece, atsaucas uz kopējo šāda sertifikāta derīguma termiņu, to aprēķinot atbilstoši 13. pantam, situācijā, kad šāda termiņa dēļ tai rastos ekskluzīvās tiesības attiecībā uz aktīvo vielu ilgāk par 15 gadiem no pirmās atļaujas laist tirgū izsniegšanas dienas Eiropas Savienībā zālēm, kuras veido šī aktīvā viela vai kuru sastāvā tā ir.

⁽¹⁾ OV C 15, 18.1.2014.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. martā iesniedza Corte Suprema di Cassazione (Itālija) – Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali/Federazione Italiana Consorzi Agrari u.

c.

(Lieta C-104/14)

(2014/C 184/13)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte Suprema di Cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

Atbildētāji: Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc.coop.arl – Federconsorzi in concordato preventivo e Liquidazione Giudiziale dei Beni Ceduti ai Creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai pilnvarojuma attiecības, kas atbilstoši likumam pastāv starp valsts iestādi un lauksaimniecības konsorcijiem (attiecības, atbilstoši kurām ir radies prasījums, kuru konsorcijs vēlāk nodeva *Federconsorzi*, un tā savukārt maksātspējas procedūras ietvaros nodeva to saviem kreditoriem) saistībā ar lauksaimniecības produktu piegādi un izplatīšanu, kā tas ir paredzēts Leģislatīvajā dekrētā Nr. 169/1948 un Likumā Nr. 1294/1957, ietilpst komercdarījuma definīcijā, kas ir sniegta Direktīvas 2000/35/EK⁽¹⁾ 2. pantā un Direktīvas 2011/7/ES⁽²⁾ 2. pantā?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai pienākums transponēt Direktīvu 2000/35/EK (6. panta 2. punkts) un Direktīvu 2011/7/ES (12. panta 3. punkts), pastāvot iespējai saglabāt spēkā labvēlīgākus noteikumus, nozīmē pienākumu nepasliktināt vai pat izslēgt kavējuma procentu likmi, kas ir piemērojama direktīvu spēkā stāšanās brīdī jau pastāvošajām attiecībām?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša: vai pienākums nepasliktināt jau pastāvošajām attiecībām piemērojamo kavējuma procentu likmi ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams vienvērtīgam, procentus reglamentējošam tiesiskajam regulējumam, kurā līdz noteiktam laikposmam (šajā lietā – no 1982. gada 31. janvāra līdz 1995. gada 31. decembrim) ir paredzēta likumā nenoteiktas likmes un saliktas procentu likmes piemērošana, kas var būt pat gada, nevis sešu mēnešu likme, ko ir lūdzis piemērot kreditors, un pēc šā laikposma – tikai likumā noteikto procentu samaksa, paredzot tādu regulējumu, kas, ņemot vērā šobrīd izskatāmās lietas īpašos apstākļus, ne vienmēr ir nelabvēlīgs kreditoram?
- 4) Vai pienākums transponēt Direktīvu 2000/35/EK (6. pants) un Direktīvu 2011/7/ES (12. pants), ciktāl šajās direktīvās saistībā ar aizliegumu ļaunprātīgi izmantot līgumtiesisko brīvību par sliktu kreditoram, attiecīgi, to 3. panta 3. punktā un 7. pantā ir paredzēts, ka netaisnīgi līguma noteikumi vai prakse nav spēkā, nozīmē aizliegumu valstij iesaistīties, pieņemot tiesību normas, kas saistībā ar attiecībām, kurās valsts ir viena no dalībniecēm un kuras ir pastāvējušas direktīvu spēkā stāšanās brīdī, izslēdz kavējuma procentu piemērošanu?
- 5) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir apstiprinoša: vai pienākums neiesaistīties jau pastāvošās attiecībās, kurās viena no pusēm ir valsts, ieviešot noteikumu, kas izslēdz kavējuma procentu piemērošanu, ir piemērojams vienvērtīgam, procentus reglamentējošam tiesiskajam regulējumam, kurā līdz noteiktam laikposmam (šajā lietā – no 1982. gada 31. janvāra līdz 1995. gada 31. decembrim) ir paredzēta likumā nenoteiktas likmes un saliktas procentu likmes piemērošana, kas var būt pat gada, nevis sešu mēnešu likme, ko ir lūdzis piemērot kreditors, un pēc šā laikposma – tikai likumā noteikto procentu samaksa, paredzot tādu regulējumu, kas, ņemot vērā šobrīd izskatāmās lietas īpašos apstākļus, ne vienmēr ir nelabvēlīgs kreditoram?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīva 2000/35/EK par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos (OV L 200, 35. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Direktīva 2011/7/ES par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos (OV L 48, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 7. martā – Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-112/14)

(2014/C 184/14)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – R. Lyal un L. Armati)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, pieņemot un paturot spēkā tiesisko regulējumu nodokļu jomā par peļņas ieskaitīšanu sabiedrību nerezidenšu biedriem, ar ko nosaka atšķirīgu attieksmi starp darbībām valsts iekšienē un pārrobežu darbībām, Apvienotā Karaliste nav izpildījusi LESD 63. pantā un EEZ līguma 40. pantā paredzētos pienākumus, vai, pakārtoti, LESD 49. panta un EEZ līguma 31. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgais valsts tiesiskais regulējums

Taxation of Chargeable Gains Act 1992 [1992. gada likuma par peļņu, kas apliekama ar nodokli] 13. pantā ir noteikts, ka attiecībā uz noteiktu veidu sabiedrību nerezidenšu gūto peļņu par šo peļņu nekavējoties uzliek nodokli akcionāriem un citiem sabiedrības biedriem, kuri ir rezidenti Apvienotajā Karalistē, neatkarīgi no tā, vai tie faktiski gūst jebkādas ienākumus.

Pamata arguments

Apvienotās Karalistes rezidentiem ir jāmaksā nodoklis par noteiktu sabiedrību nerezidenšu gūto peļņu, kurās tiem ir biedra statuss, taču tiem nebūtu šāda pienākuma, ja attiecīgās sabiedrības būtu reģistrētas Apvienotajā Karalistē. Šāda atšķirīga aplikšana ar nodokļiem var atturēt Apvienotās Karalistes nodokļu maksātājus no ieguldījumu veikšanas šādu sabiedrību nerezidenšu kapitālā pretrunā ar LESD 63. pantu un EEZ līguma 40. pantu.

Ar attiecīgo normu var novērst noteiktu veidu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un ļaunprātīgu izmantošanu. Tomēr tās piemērošana nav aprobežota ar izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un ļaunprātīgas izmantošanas gadījumiem un tādēļ šī norma nav attaisnota.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 12. martā iesniedza *Amtsgericht Rüsselsheim* (Vācija) – *Peggy Kieck/Condor Flugdienst GmbH*

(Lieta C-118/14)

(2014/C 184/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Rüsselsheim

Pamatlietas puses

Prasītāja: Peggy Kieck

Atbildētājs: Condor Flugdienst GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai regulas ⁽¹⁾ 7. pantā paredzētās tiesības saņemt kompensāciju pastāv arī tādā gadījumā, ja rezervētā lidojuma izlidošana kavējas vairāk par trīs stundām un pasažieris rezervē lidojumu citā aviosabiedrībā, un līdz ar to sākotnēji rezervētā lidojuma paredzētā ielidošanas laika kavējums tiek ievērojami samazināts, un ja gan sākotnējais lidojums, gan to aizstājošais lidojums galamērķī ir nonākuši ar daudz vairāk nekā trīs stundu ilgu kavējumu?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai saistībā ar regulas 8. panta 1. punkta piemērošanu ir nozīme tam, vai ir beidzies regulas 6. panta 1. punkta iii) ievilkumā norādītais piecu stundu termiņš?
- 3) Vai ir nozīme tam, vai pasažieris pats ir izdarījis sākotnējās rezervācijas grozījumus vai arī šie grozījumi ir tikuši izdarīti ar atbildētāja palīdzību?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 21. janvāra spriedumu lietā T-309/10 *Christoph Klein*/Eiropas Komisija 2014. gada 29. martā iesniedza *Christoph Klein*

(Lieta C-120/14 P)

(2014/C 184/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Christoph Klein* (pārstāvji – *H.-J. Ahlt* un *M. Ahlt*, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Vācijas Federatīvā Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2014. gada 21. janvāra spriedumu lietā T-309/10;
- atzīt, ka Komisija, kopš 1998. gada notiekošajā procesā saistībā ar noteikumu par drošību attiecībā uz strīdīgajiem medicīnas produktiem nepieņemot nekādu lēmumu, nav izpildījusi savus no Direktīvas 93/42 un Savienības tiesībām izrietošos pienākumus un līdz ar to ir tieši radījusi prasītājam zaudējumus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājam radītos zaudējumus, kas vēl ir jāaprēķina;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- pakārtoti: atcelt Vispārējās tiesas 2014. gada 21. janvāra spriedumu lietā T-309/10 un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa, nepareizi piemērojot tiesību normas par prasījumu saistībā ar Savienības ārpuslīgumisko atbildību noiļgumu, esot pārkāpusi Statūtu 46. pantu, jo tā neesot ņēmusi vērā, ka saistībā ar noiļguma pārtraukšanu sekmīgs pieteikums par juridisko palīdzību ir pielīdzināms prasības celšanai.

Turklāt Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Direktīvas 93/42 ⁽¹⁾ 8. un 18. pantu, jo tā esot uzskatījusi, ka tie ir savstarpēji izslēdzoši. Turpretim pareizā izpratnē esot tā, ka šīs tiesību normas ir piemērojamas paralēli. Turklāt Vispārējās tiesas pieņēmums neesot pietiekami pamatots.

Turpinot, tiesiski kļūdaini neatzīstot Vācijas iestāžu uzsāktu procesu par procesu saistībā ar noteikumu par drošību, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Savienības tiesības.

Komisijā notiekošā procesa ilgums, kas pārsniedz 10 gadus, esot pretrunā Pamattiesību hartas 41. pantam, kā arī labas pārvaldības principam. Vispārējā tiesa esot tiesiski kļūdaini atturējusies no iebilduma izteikšanas saistībā ar šo faktu.

Visbeidzot, tiesvedībā Vispārējā tiesā esot pieļautas procesuālās kļūdas. Tā, vairāki dokumenti, kas apstiprinot prasītāja argumentus, neesot tikuši ņemti vērā. Tāpat Eiropas Parlamenta ziņojums un tiesību apsvērumi, kurus prasītājs atbalsta, esot tikuši vienkārši ignorēti.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīva 93/42/EEK par medicīnas ierīcēm (OV L 169).

Prasība, kas celta 2014. gada 24. martā – Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika

(Lieta C-140/14)

(2014/C 184/17)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – E. Sanfrutos Cano un M. Žebre)

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, no 2009. gada aprīļa neveicot pietiekamus pasākumus, lai novērstu un aizvāktu 13 600 m³ izraktas zemes krājumu, no kuriem 7 605,73 m³ ir klasificējami kā atkritumi ar numuru 17 05 06 (izraktais materiāls, uz kuru neattiecas numurs 17 05 05) un apmēram 6 000 m³ ir klasificējami kā atkritumi ar numuru 17 05 05* (izraktais materiāls, kas satur bīstamas vielas), pašvaldības infrastruktūras būvniecības teritorijas *Gaberje-jug* komerczonā, Slovēnijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir uzlikti saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK⁽¹⁾ 12. un 13. pantu, 15. panta 1. punktu, 17. pantu un 36. panta 1. punktu un 5. panta 3. punkta e) apakšpunktu un 6. pantu – kas aplūkoti kopā ar Padomes Lēmumu 2003/33/EK⁽²⁾ –, 7., 8., 9., 11. un 12. pantu Direktīvā 1999/31/EK⁽³⁾, kā arī tās I, II un III pielikumu;
- atzīt, ka, atļaujot veidot izraktas zemes krājumus – t.i., darbību, ko veido atkritumu reģenerācija – zemes gabalā Nr. 115/1, kas ir reģistrēts *Teharje* pašvaldības zemes reģistrā, nenodrošinot, ka šajā teritorijā iepriekš vai vienlaikus nav tikuši apglabāti citi atkritumi, un neveicot pasākumus, lai izvestu atkritumus, uz kuriem neattiecas saistībā ar šo teritoriju izsniegtā atļauja un kuri ir kvalificējami kā nelikumīga atkritumu izgāšana, Slovēnijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir uzlikti saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK par atkritumiem 13. pantu un 36. panta 1. punktu un Direktīvas 1999/31/EK 5. panta 3. punkta e) apakšpunktu un 6. pantu – aplūkojot to kopā ar Padomes Lēmumu 2003/33/EK –, 7., 8., 9., 11. un 12. pantu, kā arī tās I, II un III pielikumu;
- piespriest Slovēnijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

No 2009. gada neveicot pietiekamus pasākumus, lai novērstu un aizvāktu 13 600 m³ izraktas zemes krājumu, no kuriem 7 605,73 m³ ir klasificējami kā atkritumi ar numuru 17 05 06 (izraktais materiāls, uz kuru neattiecas numurs 17 05 05) un apmēram 6 000 m³ ir klasificējami kā atkritumi ar numuru 17 05 05* (izraktais materiāls, kas satur bīstamas vielas), pašvaldības infrastruktūras būvniecības teritorijas *Gaberje-jug* komerczonā, Slovēnijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir uzlikti saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 12. un 13. pantu, 15. panta 1. punktu, 17. pantu un 36. panta 1. punktu un Direktīvas 1999/31/EK 5. panta 3. punkta e) apakšpunktu un 6. pantu – kas aplūkoti kopā ar Padomes Lēmumu 2003/33/EK –, 7., 8., 9., 11. un 12. pantu, kā arī tās I, II un III pielikumu. Turklāt, atļaujot veidot izraktas zemes krājumus – t.i., darbību, ko veido atkritumu reģenerācija – zemes gabalā Nr. 115/1, kas ir reģistrēts *Teharje* pašvaldības zemes reģistrā, nenodrošinot, ka šajā teritorijā iepriekš vai vienlaikus nav tikuši apglabāti citi atkritumi, un neveicot pasākumus, lai izvestu atkritumus, uz kuriem neattiecas saistībā ar šo teritoriju izsniegtā atļauja un kuri ir kvalificējami kā nelikumīga atkritumu izgāšana, Slovēnijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir uzlikti saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK par atkritumiem 13. pantu un 36. panta 1. punktu un Direktīvas 1999/31/EK 5. panta 3. punkta e) apakšpunktu un 6. pantu – kas aplūkots kopā ar Padomes Lēmumu 2003/33/EK –, 7., 8., 9., 11. un 12. pantu, kā arī tās I, II un III pielikumu.

⁽¹⁾ OV L 312, 22.11.2008, 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 11, 16.1.2003.

⁽³⁾ OV L 182, 16.7.1999, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 31. martā – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-149/14)

(2014/C 184/18)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – M. Patakia un E. Manhaeve)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, zonas, kam ir raksturīgas gruntsūdeņu vai virszemes ūdeņu tilpnes – kurās ir vai kurās varētu būt pārmērīga nitrātu koncentrācija un/vai eitrofikācijas fenomens – nenosakot kā “pret nitrātu radīto piesārņojumu īpaši jutīgas zonas” (ĪJZ), kas bija jādara, pamatojoties uz pieejamajiem datiem, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir saskaņā ar 3. panta 4. punktu Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvā 91/676/EEK⁽¹⁾ attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti, un turklāt, neīstenojot rīcības programmas, uz kurām ir norāde šīs direktīvas 5. pantā, viena gada laikā no direktīvas 3. panta 4. punktā paredzētās noteikšanas, Grieķijas Republika ir pārkāpusi arī Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvas 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti, 5. panta 1. punktu;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Direktīvas par piesārņojumu ar nitrātiem mērķis ir samazināt ūdeņu piesārņojumu, ko tieši vai netieši izraisa lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti, un turklāt novērst šāda paša veida piesārņojumu. Direktīva dalībvalstīm nosaka pienākumu veikt dažādus pasākumus šāda mērķa sasniegšanai. Viens no attiecīgajiem pienākumiem ir “to zonu noteikšana, kas atrodas dalībvalstu teritorijā un kuru ūdeņi:
 - a) ir virszemes saldūdeņi vai/un gruntsūdeņi (1. pielikuma 3. pants), kuru nitrātu saturs ir vai var būt lielāks nekā 50 mg/l, ja nav veikti pasākumi, kas ir noteikti direktīvā par piesārņojumu ar nitrātiem, un
 - b) ir saldūdeņi, estuāra ūdeņi, piekrastes un jūras ūdeņi, kas ir vai var kļūt eitropiski, ja netiek veikti pasākumi.Iepriekš minētās zonas ir definētas kā “Pret nitrātu piesārņojumu īpaši jutīgas zonas” vai ĪJZ.
2. Komisija tehniski analizēja ĪJZ noteikšanu, ko Grieķijas Republika īstenoja direktīvas kontekstā, un, pamatojoties uz savu analīzi, secināja, ka izrādās, ka ĪJZ noteikšana bija jāpaplašina, lai pilnībā būtu izpildīti direktīvas noteikumi.
3. Pamatojoties uz informāciju par nitrātu koncentrāciju, ko Grieķijas Republika ir sniegusi Komisijai (pamatojoties uz direktīvas 10. pantu par laikposmu no 2004. līdz 2007. gadam, kā arī par laikposmu no 2008. līdz 2011. gadam), un tāpat arī pamatojoties uz datiem par vidējām un maksimālajām nitrātu koncentrācijām gruntsūdeņos un uz attiecīgiem datiem par eitropiskiem virszemes ūdeņiem (3. un 4. tabula), Komisija noteica 9 zonas, kuras būtu jānosaka kā ĪJZ un/vai attiecībā uz kurām būtu jāpaplašina pašreiz noteiktā zona.
4. Pēc savas analīzes veikšanas attiecībā uz katru zonu Komisija iesniedza prasību Tiesā, lūdzot atzīt, ka Grieķijas Republika, kura zonas, kam ir raksturīgas gruntsūdeņu vai virszemes ūdeņu tilpnes – kurās ir vai kurās varētu būt pārmērīga nitrātu koncentrācija un/vai eitrofikācijas fenomens – nav noteikusi kā “pret nitrātu radīto piesārņojumu īpaši jutīgas zonas” (ĪJZ), kas bija jādara, pamatojoties uz pieejamajiem datiem, nav izpildījusi pienākumus, kuri tai ir noteikti saskaņā ar Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvas 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti, 3. panta 4. punktu.
5. Turklāt, viena gada laikā no direktīvas 3. panta 4. punktā paredzētās noteikšanas neīstenojot rīcības programmas, uz kurām ir norāde tās pašas direktīvas 5. pantā, Grieķijas Republika tāpat arī ir pārkāpusi Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvas 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti, 5. panta 1. punktu.

(1) OV L 375, 1.–8. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 23. janvāra spriedumu lietā T-391/09 Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, iepriekš AlzChem Trostberg GmbH, iepriekš AlzChem Hart GmbH/Eiropas Komisija 2014. gada 3. aprīlī iesniedza Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, iepriekš AlzChem Trostberg GmbH, iepriekš AlzChem Hart GmbH

(Lieta C-155/14 P)

(2014/C 184/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, iepriekš AlzChem Trostberg GmbH, iepriekš AlzChem Hart GmbH (pārstāvji – C. Steinle un I. Bodenstein, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

1. atcelt Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 23. janvāra spriedumu (lieta T-391/09), ciktāl tas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzējām;
2. atcelt Komisijas 2009. gada 22. jūlija Lēmumu C(2009) 5791, galīgā redakcija (Lieta COMP/39.396 – Reaģenti uz kalcija karbonāta un magnija bāzes tērauda un gāzes rūpniecībai), ciktāl tas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzējām;

pakārtoti – samazināt minētā lēmuma 2. panta g) un h) punktā apelācijas sūdzības iesniedzējām uzliktos naudas sodus;

pakārtoti – gadījumā, ja iepriekš minētais prasījums tiktu noraidīts, grozīt lēmuma 2. panta g) un h) punktu tādējādi, lai apelācijas sūdzības iesniedzējām piemērotos naudas sodus solidāri pilnā apmērā uzliktu SKW Stahl-Technik GmbH; apelācijas sūdzības iesniedzējas šo pakārtoti izvirzīto prasījumu saprot tā, kā to sprieduma 264. un 265. punktā ir sapratusi Vispārējā tiesa, proti, kā pakārtoti izvirzīto prasījumu palielināt apelācijas sūdzības iesniedzējām uzliktā naudas soda daļu, kas tiks uzskatīta par samaksātu, ja SKW samaksās naudas sodu, ko tai ir noteikusi Komisija;

3. pakārtoti attiecībā pret 2. punktā izvirzīto prasījumu – nodot lietu Vispārējai tiesai nolēmuma pieņemšanai atbilstoši Tiesas spriedumā sniegtajam juridiskajam vērtējumam;
4. katrā ziņā piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā un Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir iesniegta par Vispārējās tiesas 2014. gada 23. janvāra spriedumu lietā T-391/09, ciktāl tas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzējām. Ar šo spriedumu Vispārējā tiesa ir daļēji apmierinājusi un daļēji noraidījusi prasības, ko apelācijas sūdzības iesniedzējas bija cēlušas par Komisijas 2009. gada 22. jūlija Lēmumu C(2009) 5791, galīgā redakcija, par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/39.396 – Reaģenti uz kalcija karbonāta un magnija bāzes tērauda un gāzes rūpniecībai).

Apelācijas sūdzības iesniedzējas kopumā ir izvirzījušas piecus apelācijas sūdzības pamatus.

1. Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir attiecinājusi uz tām SKW Stahl-Technik GmbH & Co. KG (turpmāk tekstā – “SKW”) pret konkurenci vērsto rīcību, pārkāpjot atbildības noteikšanas piemērojamību atbilstoši EKL 81. pantam (jaunajā redakcijā – LESD 101. pants), personiskās atbildības principu, nevainīguma prezumpciju un atbildības par pārkāpumu principu, ciktāl tā ir noraidījusi prezumpcijas par izšķirošu ietekmi atspēkojumu. Sākot no 2004. gada aprīļa, laikā, kad pirms šīs sabiedrības ieplānotās pārdošanas trešai personai tai nebija faktiskas vadības, SKW vienpersoniski un pretēji apelācijas sūdzības iesniedzēju tieši sniegtām norādēm, esot piedalījies aizliegtajā vienošanās. Šajā īpašajā gadījumā, kas acīmredzami atšķirieties no līdz šim izskatīto lietu vairākuma, Vispārējā tiesa esot kļūdaini atteikusies nodrošināt taisnīgumu konkrētajā gadījumā.

2. Ar otro apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa, pārkāpjot tiesības tikt uzklausi un pienākumu norādīt pamatojumu, ir noraidījusi to argumentāciju, saskaņā ar kuru Komisijas lēmums bija jāatceļ, jo atbildības īpatsvars iekšējās attiecībās starp solidāriem parādniekiem nebija noteikts atbilstoši starplaikā pasludinātajam Vispārējās tiesas spriedumam lietā *Siemens Österreich* (2011. gada 3. marts, lietas no T-122/07 līdz T-124/07, Krājums, II-793. lpp.). Šī prasības pamatojumam izvirzītā argumentācija neesot bijusi nedz novēlota, nedz nepietiekama.
3. Attiecībā uz naudas soda apmēru apelācijas sūdzības iesniedzējas ar savu trešo apelācijas sūdzības pamatu apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, ciktāl tā – tāpat kā paralēli izskatītajā lietā *Gigaset* – neesot samazinājusi apelācijas sūdzības iesniedzējām uzlikto naudas sodus, ņemot vērā naudas soda aprēķinā pieļautās kļūdas, it īpaši iestāšanās maksas neņemšanu vērā un samazinājuma kļūdainu ņemšanu vērā atbilstoši iecietības programmai attiecībā uz SKW uzlikto naudas sodu.
4. Apelācijas sūdzības iesniedzējas atbalsta to, ka, no jauna nosakot tām uzlikto naudas sodus, Vispārējā tiesa ir no jauna noteikusi arī to naudas soda daļu, kas “tiks uzskatīta par samaksātu, ja SKW samaksās naudas sodu, ko tai ir noteikusi Komisija” (sprieduma rezolutīvās daļas 2. punkta i) daļa). Tomēr ar pakārtoti izvirzīto ceturto apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka pretēji tiesiskās noteiktības principam, *nulla poena sine lege certa* principam un pienākumam norādīt pamatojumu, Vispārējā tiesa gan attiecībā pret *Arques Industries AG* (tagad – *Gigaset AG*), gan attiecībā pret apelācijas sūdzības iesniedzējām nav tieši noteikusi SKW veiktās samaksas rezultātā radušos dubultā pienākuma izbeigšanos.
5. Ar piekto pakārtoti izvirzīto apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka, no jauna nosakot naudas sodus, Vispārējā tiesa, tostarp pārkāpjot solidāru naudas sodu uzlikšanu reglamentējošos principus (EKL 81. pants, Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. pants), ir piemērojusi samazinājumu atbilstoši iecietības programmai par to daļu, kas tiks uzskatīta par samaksātu, ja SKW veiks samaksu. Vispārējā tiesa tādējādi atļāva veikt samazinājumu atbilstoši iecietības programmai par šo daļu, lai gan SKW nebija sadarbojusies ar Komisiju saskaņā ar paziņojumu par iecietību.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 4. aprīlī iesniedza Conseil d'État (Francija) –
Société Neptune Distribution/Ministère de l'Économie et des Finances**

(Lieta C-157/14)

(2014/C 184/20)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Société Neptune Distribution

Atbildētāja: Ministère de l'Économie et des Finances

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai pārtikas produktā esošā nātrija daudzuma “sāls ekvivalenta” Regulas (EK) Nr. 1924/2006 ⁽¹⁾ pielikuma izpratnē aprēķina bāzi veido vienīgi nātrija daudzums, kas, savienojoties ar hlora joniem, veido nātrija hlorīdu jeb galda sāli, vai arī tā ietver produkta sastāvā esošo kopējo nātrija daudzumu visās tā formās?

- 2) Vai, ja tiktu apstiprināts otrais pieņēmums, Direktīvas 2000/13/EK 2. panta 1. punkta un Direktīvas 2009/54/EK⁽²⁾ 9. panta 1. un 2. punkta tiesību normās apvienojumā ar šīs direktīvas III pielikumu, ja tos interpretē, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1924/2006 pielikumā noteikto ekvivalences attiecību starp nātriju un sāli, aizliedzot minerālūdens izplatītājam savās etiķetēs un reklāmas vēstījumos ietvert jebkuru norādi par tā produkta it kā nelielo sāls vai nātrija hlorīda saturu, ja tajā turklāt ir liels nātrija bikarbonāta daudzums, jo šī norāde varētu maldināt pircēju par ūdens kopējo nātrija saturu, nav ievērota Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 1. punkta pirmā daļa, to skatot kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. panta 1. punktu (vārda un informācijas brīvība) un 16. pantu (darījumdarbības brīvība), kā arī Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 10. pantu?

⁽¹⁾ 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem (OV L 404, 9. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Direktīva 2009/54/EK par dabīgo minerālūdeņu ieguvu un tirdzniecību (OV L 164, 45. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 4. aprīlī – Eiropas Komisija/Beļģijas Karaliste

(Lieta C-163/14)

(2014/C 184/21)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – F. Clotuche-Duvieusart un I. Martínez del Peral)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepiešķirot Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām Protokola par privilēģijām un imunitātēm Eiropas Savienībā 3. panta otrajā daļā paredzēto izņēmumu no maksājumiem, kas noteikti *Ordonnance relative à l'organisation du marché de l'électricité en Région de Bruxelles-Capitale* [Rīkojuma par elektrības tirgus organizāciju galvaspilsētas Briseles reģionā] 26. pantā un *Ordonnance relative à l'organisation du marché du gaz en Région de Bruxelles-Capitale* [Rīkojuma par gāzes tirgus organizāciju galvaspilsētas Briseles reģionā] 20. pantā, redakcijā ar grozījumiem, un iebilstot pret minēto maksājumu, ko šādi iekasējis reģions, atmaksu, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi Protokola par privilēģijām un imunitātēm Eiropas Savienībā 3. panta otrajā daļā paredzētos pienākumus;
- piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2001. gada 19. jūlijā *Ordonnance relative à l'organisation du marché de l'électricité en Région de Bruxelles-Capitale* un 2004. gada 1. aprīlī *Ordonnance relative à l'organisation du marché du gaz en Région de Bruxelles-Capitale*, redakcijā ar grozījumiem, paredz, ka elektrības un gāzes piegādātāji galvaspilsētas Briseles reģiona labā iekasē maksājumus. Pēc tam, piegādājot elektrību vai gāzi, par šiem reģionālajiem maksājumiem tiek izrakstīti rēķini galapatērētājiem un attiecīgi Savienības iestādēm atkarībā no gala klientu rīcībā esošās jaudas (elektrībai) vai gala klientu skaitītāju lieluma (gāzei).

Komisija uzskata, ka šie reģionālie maksājumi ir kvalificējami kā netiešie nodokļi, ko iekasē Beļģijas iestādes, iestādēm veicot lielus pirkumus oficiālai lietošanai, un kas tiek iekļauti elektrības un gāzes cenā, par kuru tiem tiek izsniegti rēķini. Komisija uzsver, ka, lai konstatētu netiešo nodokli, tiesību aktos nav skaidri jāparedz pienākums atspoguļot nodokli gala klienta rēķinā un ka ir būtiski, lai runa būtu par nodokli, kas tiek piemērots saistībā ar tēriņu vai patēriņu. Līdz ar to tā uzskata, ka saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitātēm Eiropas Savienībā 3. panta otro daļu Beļģijas valstij šie netiešie nodokļi vai pārdošanas nodokļi ir jāatmaksā Savienības iestādēm.

Komisija apgalvo, ka šie reģionālie maksājumi nav kvalificējami kā tikai atlīdzība par vispārēji lietderīgiem pakalpojumiem un ka tādēļ tiem nav piemērojams izņēmums par atbrīvošanu, kas paredzēts Protokola par privilēģijām un imunitātēm Eiropas Savienībā 3. panta otrajā daļā. Proti, šie maksājumi ir paredzēti, lai finansētu dažādus sabiedrisko pakalpojumu uzdevumus un lai daļēji finansētu dažādas politikas, ko īsteno valsts varas subjekti sabiedriskajām vajadzībām (sociālais tarifs, piemēram, minimālā elektrības piegāde mājāsaimniecībai) vai vides vajadzībām (piemēram, racionāla energopatēriņa veicināšana). Runa neesot par to, lai no šiem nodokļiem maksātu par pakalpojumu, kas ir sniegts tieši iestādēm.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 29. janvāra spriedumu lietā T-158/12 *European Dynamics Belgium u.c./EMA* 2014. gada 8. aprīlī iesniedza *European Dynamics Belgium SA u.c.*

(Lieta C-173/14 P)

(2014/C 184/22)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *European Dynamics Belgium SA, European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, European Dynamics UK Ltd* (pārstāvis – *V. Christianos*, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Zāļu aģentūra (EMA)

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2014. gada 29. janvāra spriedumu lietā T-158/12 un nodot lietu Vispārējai tiesai nolēmuma pieņemšanai;
- piespriest EMA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējās tiesas 2014. gada 29. janvāra spriedumā lietā T-158/12 ir ietverti tādi juridiskie vērtējumi, ar kuriem acīmredzami tiek pārkāptas Savienības tiesību normas un kuri ir tikuši apstrīdēti šajā apelācijas tiesvedībā.
2. Apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ acīmredzamas kļūdas vērtējumā, to izvirzīto argumentu sagrozīšanas, pamatojumā pieļautas kļūdas, kā arī Savienības tiesību kļūdainas interpretācijas un piemērošanas dēļ.
3. It īpaši apelācijas sūdzības iesniedzēji ir izvirzījuši četrus atcelšanas pamatus:
 - Pirmais pamats attiecas uz jaunu vērtējuma kritēriju, kurš ir ticis pievienots konkursa procedūras laikā, bet tehniskajās specifikācijās nebija paredzēts. Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda uz atcelšanas pamata un to rakstveida apsvērumos izvirzīto argumentu sagrozīšanu, kā arī uz pamatojuma trūkumu.
 - Otrais pamats attiecas uz kvalitatīva atlases kritērija novērtēšanu kā piešķiršanas kritēriju. Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda uz kļūdu vērtējumā, Savienības tiesību kļūdainu interpretāciju un piemērošanu, kā arī pamatojuma trūkumu.
 - Trešais pamats attiecas uz pieredzes, kas iegūta saistībā ar iepriekšējiem līgumiem, kas noslēgti ar to pašu līgumslēdzēju iestādi, novērtēšanu. Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda uz Savienības tiesību kļūdainu interpretāciju un piemērošanu, kļūdu vērtējumā un pamatojuma trūkumu.
 - Ceturtais pamats attiecas uz tāda kritērija novērtēšanu, kuru nebija iespējams objektīvi klasificēt. Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, Savienības tiesību kļūdainu interpretāciju un piemērošanu un pamatojuma trūkumu.

Prasība, kas celta 2014. gada 11. aprīlī – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika**(Lieta C-180/14)**

(2014/C 184/23)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – M. Patakia un M. van Beek)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, neparedzot un/vai nepiemērojot maksimālo darba laiku, kas nedēļā nepārsniedz 48 stundas, un nenodrošinot ne minimālo ikdienas un iknedēļas atpūtas laikposmu, ne arī kompensējošu atpūtas laikposmu tūlīt pēc nostrādātajām stundām, par kurām pienākas kompensācija, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti Direktīvas 2003/88/EK⁽¹⁾ 3., 5. un 6. pantā;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Direktīvā 2003/88 ir ietverti vienoti minimālie standarti darba laika organizēšanai, lai aizsargātu darba ņēmēju veselību un drošību, paredzot maksimālo vidējā nedēļas darba laika robežu (6. pants) un minimālo ikdienas un iknedēļas atpūtas laikposmu (tās pašas direktīvas 3., 5. un 6. pants).
2. Grieķija direktīvu valsts tiesībās arī attiecībā uz ārstiem, kas ir nodarbināti valsts veselības aprūpes iestādēs, ir transponējusi ar Republikas prezidenta Dekrētu Nr. 88/1999. Attiecībā uz ārstiem stažieriem Grieķija direktīvu transponēja ar Republikas prezidenta Dekrētu Nr. 76/2005.
3. Tomēr pēc tam Grieķija pieņēma virkni likumdošanas pasākumu, ar ko tika atcelta transponējošo tiesību aktu piemērošana attiecībā uz valsts veselības aprūpes iestāžu štata ārstiem un ārstiem stažieriem.
4. Turklāt no sūdzībām, ko Komisijai iesniegušas desmit dažādas Grieķijas ārstu federācijas, izriet, ka šie darbinieki, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, kā arī praksē bija spiesti strādāt vidēji no 60 līdz 72 stundām nedēļā (štata ārsti) un no 71 līdz 93 stundām (ārsti stažieri). Regulāri savā darba vietā tiem nepārtraukti bija jāstrādā līdz pat 32 stundām.
5. Pēc tam tika noslēgts darba koplīgums un tika pieņemti Likumi Nr. 37542009 un Nr. 3868/2010, kuros tika pārņemti minētā koplīguma noteikumi. Valsts likumā joprojām nebija noteikta faktiskā maksimālā darba laika robeža, cik ilgi minētajiem darbiniekiem var būt pienākums strādāt, ciktāl papildus parastajai pienākumu izpildei tajā ir paredzēts, ka "valsts veselības aprūpes sistēmas slimnīcu ārsti, universitāšu ārsti un ārsti stažieri nodrošina dežūras, kuras ir nepieciešamas slimnīcu un veselības aprūpes centru pienācīgai darbībai".
6. Turklāt, lai šie noteikumi būtu piemērojami arī praksē, netiek garantēts minimālais ikdienas un iknedēļas atpūtas laikposms, jo, pirmkārt, par darba laiku tiek atzītas ne visu veidu dežūras un, otrkārt, nav paredzēti līdzvērtīgi kompensējoši atpūtas laikposmi, kas ir jāpiesķir tūlīt pēc papildu darba laika, par kuru pienākas kompensācija.
7. Iepriekš minētie tiesību akti un prakse būtiski atšķiras no direktīvajā paredzētajām minimālajām prasībām un veido Direktīvas 2003/88 3., 5. un 6. panta pārkāpumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 9.–19. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 6. februāra spriedumu lietā T-27/
10 AC-Treuhand AG/Eiropas Komisija 2014. gada 17. aprīlī iesniedza AC-Treuhand AG**

(Lieta C-194/14 P)

(2014/C 184/24)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: AC-Treuhand AG (pārstāvji – C. Steinle un I. Bodenstein, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

1. atcelt pārsūdzēto spriedumu;
2. atcelt Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmumu C(2009) 8682, galīgā redakcija (Lieta COMP/38589 – Termiskie stabilizatori), ciktāl tas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju;

pakārtoti – samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējai iepriekš minētā lēmuma 2. panta 17) un 38) punktā uzliktā naudas soda apmēru;
3. pakārtoti attiecībā pret 2. punktā izvirzīto prasījumu – nodot lietu Vispārējai tiesai nolēmuma pieņemšanai atbilstoši Tiesas spriedumā sniegtajam juridiskajam vērtējumam;
4. katrā ziņā piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā un Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

1. Apelācijas sūdzība ir iesniegta par Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 6. februāra spriedumu lietā T-27/10. Ar šo spriedumu Vispārējā tiesa noraidīja prasību, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja 2010. gada 27. janvārī bija cēlusi par Eiropas Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmumu C(2009) 8682, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/38589 – Termiskie stabilizatori).
2. Apelācijas sūdzības iesniedzēja kopumā ir izvirzījusi četrus apelācijas sūdzības pamatus.
3. Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pretēji Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 49. panta 1. punktā paredzētajam tiesiskuma principam (*nullem crimen sine lege* and *nulla poena sine lege*), interpretējot EKL 81. pantu (jaunajā redakcijā – LESD 101. pants) tik plaši, ka šajā lietā vairs nav nodrošināts tāds noteiktības un paredzamības līmenis, kādam ir jābūt nodrošinātam tiesiskā valstī saistībā ar EKL 81. pantā paredzēto pārkāpumu. Tādējādi Vispārējā tiesa esot pārkāpusi EKL 81. pantu un Hartas 49. panta 1. punktu.
4. Ar otro apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, noraidot ceturto prasības pamatu, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ciktāl tā nav ievērojusi robežas, kas atbilstoši tiesiskuma principam (Hartas 49. panta 1. punkts) un vienlīdzīgas attieksmes principam šajā lietā ir noteiktas attiecībā uz Komisijas rīcības brīvību naudas sodu uzlikšanas jomā.
5. Ar trešo apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. un 3. punktu un Pamatnostādnes naudas sodu noteikšanai. Apelācijas sūdzības iesniedzēja ir norādījusi, ka atbilstoši 2006. gada pamatnostādnes noteiktajai metodoloģijai tai uzliktais naudas sods nebija jānosaka pēc vienotas likmes, bet gan, pamatojoties uz atlīdzību, kas ir saņemta par ar pārkāpumiem saistīto pakalpojumu sniegšanu. Vispārējā tiesa esot kļūdaini noraidījusi šo argumentu un atzinusi naudas soda apmēru par atbilstošu.
6. Ar ceturto apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi LESD 261. pantu, Regulas Nr. 1/2003 23. panta 3. punktu un 31. pantu, jo tā ir nepietiekami un kļūdaini īstenojusi savu neierobežoto kompetenci. Turklāt, īstenojot šo neierobežoto kompetenci, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi tiesiskuma principu (Hartas 49. panta 1. punkts), vienlīdzīgas attieksmes principu un samērīguma principu.

Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 13. februāra rīkojums (*Supremo Tribunal Administrativo* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *TVI Televisão Independente SA/Fazenda Pública*

(Lieta C-17/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/25)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 98, 31.3.2012.

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 25. marta rīkojums (*Tribunalul Argeș* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Argeș/SC Volksbank România SA, SC Volksbank România SA – Sucursala Pitești, Alin Iulian Matei, Petruța Florentina Matei*

(Lieta C-236/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/26)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 235, 4.8.2012.

Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 26. februāra rīkojums (*Landgericht Hamburg* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Karin Gawelczyk/Generali Lebensversicherung AG*

(Lieta C-439/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 389, 15.12.2012.

Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 26. februāra rīkojums (*Landgericht Hamburg* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Werner Krieger/ERGO Lebensversicherung AG*

(Lieta C-459/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 9, 12.1.2013.

Tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2014. gada 7. februāra rīkojums (Okresný súd Prešov (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Peter Macinský, Eva Macinská/Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

(Lieta C-482/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/29)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Tiesas trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 9, 12.1.2013.

Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 19. februāra rīkojums – Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-500/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/30)

Tiesvedības valoda – poļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 26, 26.1.2013.

Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 11. februāra rīkojums (Landgericht Hamburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Andrea Lange/ERGO Lebensversicherung AG

(Lieta C-529/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/31)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 38, 9.2.2013.

Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 10. marta rīkojums (Amtsgericht Winsen (Luhe) (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Andrea Merten/ERGO Lebensversicherung AG

(Lieta C-590/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 46, 16.2.2013.

**Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 18. marta rīkojums (*Verwaltungsgericht Hannover* (Vācija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Pia Braun/Region Hannover***

(Lieta C-603/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/33)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas (trešā palāta) priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 101, 6.4.2013.

**Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 13. februāra rīkojums (*Tribunal Central Administrativo Norte*
(Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Marina da Conceição Pacheco Almeida/Fundo de
Garantia Salarial, IP, Instituto da Segurança Social, IP***

(Lieta C-57/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/34)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 108, 13.4.2013.

**Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 6. marta rīkojums (*Tribunal d'instance de Quimper* (Francija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *CA Consumer Finance/Francine Crouan, dzimusi Weber, Tual Crouan***

(Lieta C-77/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/35)

Tiesvedības valoda – franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 123, 27.4.2013.

**Tiesas (desmitā palāta) priekšsēdētāja 2014. gada 10. februāra rīkojums – Eiropas Komisija/Grieķijas
Republika**

(Lieta C-96/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/36)

Tiesvedības valoda – grieķu

Desmitās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 129, 4.5.2013.

Tiesas 2014. gada 20. februāra rīkojums (*Curtea de Apel Alba Iulia* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Claudiu Roșu/Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu – Activitatea de Inspecție Fiscală*

(Lieta C-312/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/37)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 226, 3.8.2013.

Tiesas 2014. gada 20. februāra rīkojums (*Curtea de Apel Alba Iulia* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu – Activitatea de Inspecție Fiscală/Cătălin Ienciu*

(Lieta C-313/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/38)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 226, 3.8.2013.

Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 24. februāra rīkojums (*Amtsgericht Rüsselsheim* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Erich Pickert* (C-347/13), *Jürgen Hein* (C-353/13), *Hjördis Hein* (C-353/13)/*Condor Flugdienst GmbH*

(Apvienotās lietas C-347/13 un C-353/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/39)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietas no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 274, 21.9.2013

Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 19. februāra rīkojums (*Amtsgericht Rüsselsheim* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Peter Link/Condor Flugdienst GmbH*

(Lieta C-471/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/40)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 344, 23.11.2013.

Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 13. marta rīkojums (*Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Marchena* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Caixabank SA/Antonio Galán Rodríguez*

(Lieta C-486/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/41)

Tiesvedības valoda – spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 352, 30.11.2013.

Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 25. marta rīkojums (*Tribunal do Trabalho de Lisboa* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Jorge Ítalo Assis dos Santos/Banco de Portugal*

(Lieta C-566/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/42)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 31, 1.2.2014.

Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 4. marta rīkojums (*Amtsgericht Rüsselsheim* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Thomas Etzold, Sandra Etzold, Toni Lennard Etzold/Condor Flugdienst GmbH*

(Lieta C-575/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/43)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 15, 18.1.2014

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2014. gada 28. aprīļa spriedums – *Longevity Health Products/ITSB – Weleda Trademark* (“MENOCHRON”)

(Lieta T-473/11) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “MENOCHRON” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “MENODORON” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2014/C 184/44)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Longevity Health Products, Inc.* (Nassau, Bahamas) (pārstāvis – J. Korab, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – G. Schneider)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Weleda Trademark AG* (Arlenheim, Šveice) (pārstāvis – W. Haring, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2010. gada 6. jūlija lēmumu lietā R 2345/2010–4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Weleda Trademark AG* un *Longevity Health Products, Inc.*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Longevity Health Products, Inc.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 311, 22.10.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 24. aprīļa spriedums – *Asos/ITSB – Maier* (“ASOS”)

(Lieta T-647/11) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ASOS” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “ASSOS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2014/C 184/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Asos plc* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – P. Kavanagh, solicitor, un A. Edwards–Stuart, barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – P. Geroulakos)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Roger Maier* (San Pietro di Stabio, Šveice) (pārstāvis – U. Lüken, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 17. oktobra lēmumu lietā R 2215/2010–4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Roger Maier k-gu un Asos plc

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Roger Maier k-ga lūgumu noraidīt;
- 3) Asos plc sedz savus tiesāšanās izdevumus pati un atlīdzina Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) tiesāšanās izdevumus;
- 4) Roger Maier k-gs sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 58, 25.2.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 2. aprīļa rīkojums – Francija/Komisija

(Lieta T-478/11) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts — Nacionālās cūkkopju starpprofesiju organizācijas veiktās darbības — Finansēšana ar brīvprātīgām iemaksām, kas ir padarītas par obligātām — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu — Lēmuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 184/46)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji – sākotnēji E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter un J. Rossi, vēlāk E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas un J. Bousin)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji B. Stromsky, C. Urraca Caviedes un S. Thomas, vēlāk B. Stromsky un C. Urraca Caviedes)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 29. jūnija Lēmumu C(2011) 4376, galīgā redakcija, par valsts atbalstu NN 10/2010 – Francija – Nodoklis, ar kuru paredzēts finansēt Nacionālo cūkkopju starpprofesiju organizāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 340, 19.11.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 2. aprīļa rīkojums – Francija/Komisija

(Lieta T-511/11) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts — Interbev veiktās darbības — Finansēšana ar brīvprātīgām iemaksām, kas ir padarītas par obligātām — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu — Lēmuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 184/47)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji – sākotnēji E. Belliard, G. de Bergues, J. Rossi un J. Gstalter, vēlāk E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas un J. Bousin)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – B. Stromsky, C. Urraca Caviedes un S. Thomas, vēlāk B. Stromsky un C. Urraca Caviedes)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 13. jūlija Lēmumu 2012/131/ES par iemaksām par labu Interbev (OV L 59, 14. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 340, 19.11.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 2. aprīļa rīkojums – Inaporc/Komisija

(Lieta T-575/11) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts — Nacionālās starpnozaru cūkkopības komitejas veiktās darbības — Finansējums ar brīvprātīgām iemaksām, kas kļuvušas obligātas — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu — Lēmuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 184/48)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Interprofession nationale porcine (Inaporc) (Parīze, Francija) (pārstāvji – H. Calvet, Y. Trifounovitch un C. Rexha, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji B. Stromsky un S. Thomas, vēlāk B. Stromsky)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 29. jūnija Lēmumu C(2011)4376, galīgā redakcija, valsts atbalsts NN 10/2010 – Francija – Nodoklis, kas paredzēts, lai finansētu Nacionālās starpnozaru cūkkopības komiteju

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 25, 28.1.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 2. aprīļa rīkojums – Interbev/Komisija

(Lieta T-18/12) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts — Interbev veiktās darbības — Finansēšana no brīvprātīgajām iemaksām, kas ir padarītas par obligātām — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma ir atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu — Lēmuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 184/49)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Association nationale interprofessionnelle du bétail et des viandes (Interbev)* (Parīze, Francija) (pārstāvji – P. Morrier un A. Bouviala, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji B. Stromsky un S. Thomas, vēlāk – B. Stromsky)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 13. jūlija Lēmumu 2012/131/ES par iemaksām, ko saņem *Interbev* (OV L 59, 14. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 80, 17.3.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 2. aprīļa rīkojums – *Wedi/ITSB – Mehlhose Bauelemente für Dachrand + Fassade* (“BALCO”)

(Lieta T-541/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 184/50)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Wedi GmbH* (Emsdetten, Vācija) (pārstāvis – O. Bischof, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – sākotnēji A. Pohlmann, vēlāk A. Schifko)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Mehlhose Bauelemente für Dachrand + Fassade GmbH & Co. KG* (Herford, Vācija) (pārstāvis – M. Wirtz, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2012. gada 25. septembra lēmumu lietā R 2255/2011–4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Mehlhose Bauelemente für Dachrand + Fassade GmbH & Co. KG* un *Wedi GmbH*

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) prasītāja un atbildētājs sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 46, 16.2.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 3. aprīļa rīkojums – CFE-CGC France Télécom-Orange/Komisija(Lieta T-2/13) ⁽¹⁾**Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu, ievērojot noteiktus nosacījumus — Darbinieku arodbiedrība — Individuālas skaršanas neesamība — Nepieņemamība**

(2014/C 184/51)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CFE-CGC France Télécom-Orange (Parīze, Francija) (pārstāvji – A.-L. Lefort des Ylouses un A.-S. Gay, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Flynn, D. Grespan un B. Stromsky)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 20. decembra Lēmumu 2012/540/ES par valsts atbalstu C 25/08 (ex NN 23/08) – France Télécom piesaistīto valsts ierēdņu pensiju finansēšanas veida reformai, kuru īstenojusi Francijas Republika par labu France Télécom (OV 2012, L 279, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) nav jālemj par Francijas Republikas pieteikumu par iestāšanos lietā;
- 3) CFE-CGC France Télécom-Orange sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 4) Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 79, 16.3.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 3. aprīļa rīkojums – ADEAS/Komisija(Lieta T-7/13) ⁽¹⁾**Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu, ievērojot noteiktus nosacījumus — Apvienība — Individuālas skaršanas neesamība — Nepieņemamība**

(2014/C 184/52)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Association pour la défense de l'épargne et de l'actionariat des salariés de France Télécom-Orange (ADEAS) (Parīze, Francija) (pārstāvji – A.-L. Lefort des Ylouses un A.-S. Gay, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Flynn, D. Grespan un B. Stromsky)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 20. decembra Lēmumu 2012/540/ES par valsts atbalstu C 25/08 (ex NN 23/08) – France Télécom piesaistīto valsts ierēdņu pensiju finansēšanas veida reformai, kuru īstenojusi Francijas Republika par labu France Télécom (OV 2012, L 279, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) nav jālemj par Francijas Republikas pieteikumu par iestāšanos lietā;
- 3) *L'association pour la défense de l'épargne et de l'actionnariat des salariés de France Télécom-Orange (ADEAS)* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 4) Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 79, 16.3.2013.

**Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 11. decembra spriedumu lietā F-125/12
Sesma Merino/ITSB 2014. gada 21. februārī iesniedza Alvaro Sesma Merino**

(Lieta T-127/14 P)

(2014/C 184/53)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Alvaro Sesma Merino (*El Campello*, Spānija) (pārstāvis – H. Tettenborn, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- pilnībā atcelt Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2013. gada 11. decembra spriedumu lietā F-125/12 un izlemt atbilstoši prasītāja šajā tiesvedībā izvirzītajiem prasījumiem;
- pakārtoti, tiesvedību pēc iepriekš minētā sprieduma atcelšanas nodot atpakaļ Civildienesta tiesai;
- atcelt prasītāja novērtējuma ziņojumu (*Appraisal Report*) par 2011. gadu tā 2011. gada 1. februāra redakcijā, kā arī atbildētāja 2012. gada 2. februārī plkst. 14.51 nosūtīto e-pastu un 2012. gada 2. februārī plkst. 15.49 nosūtīto e-pastu, ciktāl tajos ITSB ir noteicis prasītāja mērķus laikposmam no 2011. gada 1. oktobra līdz 2012. gada 30. septembrim;
- piespriest ITSB samaksāt prasītājam zaudējumu atlīdzību atbilstoši, pēc Vispārējās tiesas ieskata noteiktā apmērā par viņam nodarīto morālo un nemateriālo kaitējumu;
- piespriest ITSB atlīdzināt visā tiesvedībā – tātad tiesvedībā Civildienesta tiesā, kā arī apelācijas tiesvedībā Vispārējā tiesā – radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta pārkāpums:

- apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka pretēji viedoklim, kas pausts pārsūdzētajā spriedumā, mērķu noteikšana pilnīgi noteikti esot tāds pasākums, kas tieši un individuāli skar attiecīgās personas juridisko statusu un tas var tieši ietekmēt konkrētu juridisko stāvokli;

- šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējs tostarp apgalvo, ka Civildienesta tiesa tā vietā, lai pārbaudītu, vai mērķu noteikšana pati par sevi rada apelācijas sūdzības iesniedzējam saistošas tiesiskas sekas, kas būtu jāapstiprina jebkurā gadījumā, esot pārbaudījusi tikai to, vai mērķu noteikšana rada saistošas tiesiskas sekas attiecībā uz ierēdņa turpmāko novērtēšanu. Apelācijas sūdzības iesniedzējs pārmet, ka Civildienesta tiesa esot sajaukusi mērķu noteikšanu ar prasītāja novērtēšanu. Turklāt, ja ierēdnis visu gadu neatbilstošu mērķu dēļ būtu pakļauts, iespējams, neatbilstošiem darba apstākļiem, nepastāvot iespējai pret tiem iebilst, tas būtu pretrunā pienākumam ņemt vērā ierēdņa intereses un samērīguma principam, un līdz ar to tiesiskas valsts principam.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots ECPAK 6. panta 1. punktā un Pamattiesību hartas 47. pantā paredzēto pamattiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpums:
- apelācijas sūdzības iesniedzējs pārmet pamattiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu saistībā ar pārbaudes pēc būtības neesamību. Viņš apgalvo, ka esot iebildis pret citu pamattiesību pārkāpumu un ka tāds pārkāpums vienmēr esot arī nelabvēlīgs pasākums Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē. Norāde uz vēlāka novērtējuma procedūru, pārkāpjot pamattiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots loģikas likumu pārkāpums:
- šajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka mērķu noteikšanas kvalificēšana vienkārši par novērtējuma sagatavošanas darbību esot loģikas likumu pārkāpums.
 - tas pats attiecoties uz Vispārējās tiesas izklāstu, atbilstoši kuram, ievērojot konkrētus priekšnoteikumus, arī mērķi var vērtēt kā nelabvēlīgu pasākumu Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē. Taču tieši šo priekšnoteikumu pārbaude esot pamatotības pārbaude. Tādējādi, lai gan Vispārējā tiesa attiecībā uz civildienestu atzīstot tiesību aizsardzības līdzekļu nepieciešamību, pēc tam tā tomēr tos nekonsekventi noliedzot kā nepieņemamus.

Prasība, kas celta 2014. gada 7. martā – Calberson GE/Komisija

(Lieta T-164/14)

(2014/C 184/54)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Calberson GE (Villeneuve-la-Garenne, Francija) (pārstāvji – T. Gallois un E. Dereviankine, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- piespriest Eiropas Komisijai izmaksāt prasītājai šādas summas:
 - finansiālos izdevumus EUR 7 691,60 apmērā, ieskaitot nodokļus, kas radušies novēlotās finanšu nodrošinājuma par piegādi atcelšanas dēļ;
 - nokavējuma procentus, kas radušies laikā starp piegāžu rēķinu termiņa beigām un to faktisko apmaksu: EUR 81 817,25, bez nodokļiem, un USD 6 344,17;
 - “nokavējuma procentus par nokavējuma procentiem”: 2 % apmērā par iepriekš minēto nokavējumu procentu samaksas nokavējumu (no EUR 81 817,25, bez nodokļiem, un USD 6 344,17);
 - atlikumu no piegādes rēķina: EUR 17 400, ieskaitot nodokļus;
 - starpību par maiņas kursu: 30 580,41, ieskaitot nodokļus;
- piespriest Eiropas Komisijai un Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja pēc Regulu Nr. 111/1999 ⁽¹⁾ un Nr. 1799/1999 ⁽²⁾ pieņemšanas ir izraudzītā pretendente publiskajā iepirkumā par liellopu gaļas piegādi Krievijas Federācijai saistībā ar programmu lauksaimniecības produktu piegādei uz šo valsti.

Pēc Tiesas 2013. gada 17. janvāra sprieduma lietā C-623/11, *Geodis Calberson GE* (Krājumā vēl nav publicēts), ar kuru tika atzīta Savienības tiesas kompetence, lai izskatītu prasības par tādu zaudējumu atlīdzināšanu, kuri ir radušies valsts intervences aģentūras izdarīto pārkāpumu dēļ, prasītāja lūdz tai atlīdzināt zaudējumus, kas tai esot nodarīti saistībā ar iepriekš minētā publiskā iepirkuma izpildi.

Prasītāja lūdz ar to apgalvo, ka valsts intervences aģentūra *FranceAgriMer* ir izdarījusi vairākus pārkāpumus, proti, tie ir: i) novēlota finanšu nodrošinājuma, kuru prasītāja ir iemaksājusi pienācīgai publiskā iepirkuma izpildei, atcelšana ii) neapstrīdētu rēķinu novēlota apmaksā, iii) neapstrīdētu rēķinu neapmaksāšana un iv) dažu rēķinu apmaksā citā valūtā, nekā tajā, kas paredzēta publiskajā iepirkumā, nodarot zaudējumus prasītājai.

⁽¹⁾ Komisijas 1999. gada 18. janvāra Regula (EK) Nr. 111/1999, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 2802/98 par programmu lauksaimniecības produktu piegādei uz Krievijas Federāciju (OV L 14, 3. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1999. gada 16. augusta Regula (EK) Nr. 1799/1999 par liellopu gaļas piegādi Krievijai (OV L 217, 20. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 14. martā – *Front Polisario*/Padome

(Lieta T-180/14)

(2014/C 184/55)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario) (Laâyoune)* (pārstāvis – G. Devers, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atzīt tās prasību atcelt tiesību aktu par pieņemamu;
- atcelt Padomes lēmumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja izvirza divpadsmit pamatus, lai pamatotu savu prasību par Padomes 2013. gada 16. decembra Lēmumu 2013/785/ES par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu protokolu starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti ⁽¹⁾.

Prasītāja kā Rietumsahāras iedzīvotāju pārstāve apgalvo, ka šis tiesību akts to skar tieši un individuāli.

1. Pirmais pamats attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, jo no apstrīdētā lēmuma neesot iespējams saprast, kādā veidā Padome savā lēmumu pieņemšanas procesā ir iekļāvusi faktu, ka Rietumsahāra ir Marokas okupētā teritorija, kurai nav savas pārvaldes.
2. Otrais pamats attiecas uz apspriešanās principa pārkāpumu, jo Padome apstrīdēto lēmumu esot pieņēmusi, neapspriežoties ar prasītāju, lai gan starptautiskajās tiesībās esot paredzēts, ka teritorijas, kurai nav savas pārvaldes, tautas dabas resursu izmantošana drīkst notikt tikai apspriežoties ar tās pārstāvjiem. Prasītāja apgalvo, ka tā esot vienīgā Rietumsahāras tautas pārstāve.

3. Trešais pamats attiecas uz saskanības principa pārkāpumu, ciktāl ar apstrīdēto lēmumu esot pieļauta tāda starptautiskā līguma spēkā stāšanās, kas esot piemērojams Rietumsahāras teritorijā, lai gan neviena dalībvalsts neesot atzinusi Marokas Karalistes suverenitāti Rietumsahāras teritorijā. Apstrīdētais lēmums tikai pastiprinot Marokas Karalistes īstenoto kontroli Rietumsahāras teritorijā, kas esot pretrunā Komisijas rietumsahāriešu bēgļiem sniegtajai palīdzībai. Turklāt apstrīdētais lēmums neesot saskanīgs ar Eiropas Savienības parasto reakciju pienākumu, kas izriet no starptautisko tiesību imperatīvajām normām, pārkāpumu gadījumā, un tas esot pretrunā kopējās zivsaimniecības politikas mērķiem.
4. Ceturtais pamats attiecas uz ilgtspējīgas attīstības mērķa neizpildi.
5. Piektais pamats attiecas uz tiesiskās paļāvības principa pārkāpumu, ciktāl apstrīdētais lēmums esot pretrunā paļāvībai, kas prasītājam esot radusies saistībā ar Eiropas Savienības iestāžu atkārtotajiem paziņojumiem par līgumu, kas noslēgti ar Marokas Karalisti, saderību ar starptautiskajām tiesībām.
6. Sestais pamats attiecas uz Asociācijas nolīguma starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti pārkāpumu, jo apstrīdētais lēmums esot pretrunā minētā asociācijas nolīguma 2. pantam, ciktāl ar to tiekot pārkāptas tiesības uz pašnoteikšanos.
7. Septītais pamats attiecas uz ANO Jūras tiesību konvencijas pārkāpumu, ciktāl ar apstrīdēto lēmumu esot pieļauta tāda protokola spēkā stāšanās, ar kuru Eiropas Savienība un Marokas Karaliste esot noteikušas nozvejas kvotas ūdeņos, kas neietilpst to suverenitātē, un Savienības kuģiem esot atļauts izmantot zvejas resursus, kas ietilpst vienīgi uz Rietumsahāras tautas suverenitātē.
8. Astotais pamats attiecas uz tiesību uz pašnoteikšanos pārkāpumu, jo ar apstrīdēto lēmumu esot nostiprināta Marokas Karalistes kontrole Rietumsahāras teritorijā.
9. Devītais pamats attiecas uz dabas resursu pastāvīgas pārvaldības principa un ANO Statūtu 73. panta pārkāpumu, jo ar prasītāju neesot notikušas apsardzes, lai gan ar apstrīdēto lēmumu esot atļauta tādu dabas resursu izmantošana, kas ietilpst vienīgi Rietumsahāras tautas suverenitātē.
10. Desmitais pamats attiecas uz līgumu relatīvas ietekmes principa pārkāpumu, jo ar apstrīdēto lēmumu prasītājam bez tās piekrišanas esot noteikti starptautiski pienākumi.
11. Vienpadsmitais pamats attiecas uz starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumu, ciktāl ar apstrīdēto lēmumu tiekot sniegta finansiāla palīdzība Marokas Karalistes koloniālajai politikai Rietumsahārā.
12. Divpadsmitais pamats attiecas uz starptautiskās atbildības tiesību pārkāpumu, jo apstrīdētais lēmums esot pamats, lai iestātos Eiropas Savienības starptautiskā atbildība.

(¹) OV L 349, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 14. martā – Freitas/Parlaments un Padome

(Lieta T-185/14)

(2014/C 184/56)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: José Freitas (Porto, Portugāle) (pārstāvis) – J.-P. Hordies, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

— atzīt prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;

- atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 20. novembra Direktīvas 2013/55/ES, ar ko groza Direktīvu 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu un Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (IMI regula) un kas publicēta Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī 2013. gada 28. decembrī (L354/132), 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu;
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 49. pants, ciktāl notāra profesija ietilpstot LESD 49. panta piemērošanas jomā saistībā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību un neietilpstot valsts varas īstenošanā LESD 51. panta nozīmē. Tādēļ notāra profesija nevarot tikt izslēgta no Direktīvas 2005/36/EK⁽¹⁾ piemērošanas jomas.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums, jo notāri, kas iecelti ar valsts varas iestāžu oficiālu aktu, ir vispārēji un absolūti izslēgti no Direktīvas 2005/36/EK piemērošanas jomas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīva 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 22. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 9. aprīlī – Ewald Dörken/ITSB – Schürmann (“VENT ROLL”)

(Lieta T-223/14)

(2014/C 184/57)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ewald Dörken AG (Herdecke, Vācija) (pārstāve – N. Grüger, advokāte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: Wolfram Schürmann (Neuhausen, Šveice)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2014. gada 30. janvāra lēmumu lietā R 2156/2012-4 un grozīt apstrīdēto lēmumu tādejādi, lai pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu tiktu pilnībā noraidīts;
- pakārtoti, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2014. gada 30. janvāra lēmumu lietā R 2156/2012-4 attiecībā uz 6. klasē ietilpstošajām precēm: “metāla ruļļi būvniecības vajadzībām” un 7. klasē ietilpstošajām precēm: “apakšējas izolācijas ruļļi”, un grozīt apstrīdēto lēmumu tādejādi, lai pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu attiecībā uz šīm precēm tiktu noraidīts;
- piepriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: vārdiska preču zīme “VENT ROLL” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 6., 17. un 19. klasē – Kopienas preču zīme Nr. 3 817 490

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībnieks, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: Wolfram Schürmann

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: absolūts reģistrācijas atteikuma pamats atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktam, aplūkojot kopsakarā ar 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, ļaunprātība atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktam, kā arī relatīvs spēkā neesamības pamats attiecībā uz pārstāvja bez piekrišanas veiktu preču zīmes reģistrāciju atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta b) apakšpunktam

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta, aplūkojot kopsakarā ar 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 7. panta 2. punktu, pārkāpums
- Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta, aplūkojot kopsakarā ar 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 7. panta 2. punktu, pārkāpums
- Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta, aplūkojot kopsakarā ar Regulas Nr. 2868/95 40. noteikuma 3. punktu, pārkāpums
- Regulas Nr. 207/2009 76. un 78. panta, Regulas Nr. 2868/95 37. noteikuma b) punkta iv) apakšpunkta un 57. noteikuma pārkāpums
- Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta, aplūkojot kopsakarā ar Regulas Nr. 2868/95 37. noteikuma a) punkta iii) apakšpunktu, aplūkojot kopsakarā ar Regulas Nr. 2047/2009 83. pantu, pārkāpums
- Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta, aplūkojot kopsakarā ar Regulas Nr. 2868/95 37. noteikuma a) punkta iii) apakšpunktu un b) punkta i) apakšpunktu, pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 11. aprīlī – iNET24 Holding/ITSB (“IDIRECT24”)

(Lieta T-225/14)

(2014/C 184/58)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: iNET24 Holding AG (Feusisberg, Šveice) (pārstāvji – S. Kirschstein-Freund, B. Breitinger un V. Dalichau)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju piektās padomes 2014. gada 4. februāra lēmumu lietā R 1867/2013-5;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiskas preču zīmes “IDIRECT24” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 36., 38. un 42. klasē – starptautiska reģistrācija Nr. 1 145 181

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2014. gada 11. aprīlī – Mammoet Salvage/Komisija

(Lieta T-234/14)

(2014/C 184/59)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mammoet Salvage BV (Roterdama, Nīderlande) (pārstāvji – P. Kuypers un A. Schadd, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- primāri, konstatēt Eiropas Savienības un/vai Eiropas Komisijas bezdarbību;
- pakārtoti, piespriest Eiropas Savienībai un/vai Eiropas Komisijai samaksāt prasītājam pienākošās summas;
- turpmāk pakārtoti, piespriest Eiropas Savienībai un/vai Eiropas Komisijai atlīdzināt prasītājam kaitējumu;
- visos minētajos gadījumos atbilstīgi Vispārējās tiesas Reglamenta 77. pantam atlikt lēmuma pieņemšanu vai apturēt tiesvedību līdz brīdim, kad būs pagājuši trīs mēneši, kad prasītāja būs saņēmusi šķīrējtiesas spriedumu;
- piespriest Eiropas Savienībai un/vai Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un ārpustiesas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2010. gadā prasītāja uzvarēja publiskajā iepirkumā attiecībā uz 74 vraku izcelšanu kādā Maurītānijas ostā Eiropas Attīstības fonda ietvaros. Līgumu, kas bija noslēgts starp Maurītāniju un prasītāju, attiecībā uz finansējumu Eiropas Komisijas vārdā indosēja Eiropas Savienības Maurītānijā vēstnieks un delegācijas vadītājs. Ar indosējumu atbildētāja nekļuva par šī līguma pusi, bet tā pārņēma pienākumu samaksāt par veiktajiem darbiem.

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda trīs pamatus:

1. Pirmais pamats ir par atbildētājas atturēšanos veikt kādu darbību.

Starp prasītāju un Maurītāniju noslēgtajā līgumā ir kāds punkts, saskaņā ar kuru Savienības maksāšanas pienākums beidzas, vēlākais, 18 mēnešus pēc uzdevumu īstenošanas laikposma. 2013. gada 4. decembrī prasītāja lūdza Maurītānijai un Eiropas Savienības delegācijai pagarināt šo termiņu. Atbildētāja uz šo aicinājumu rīkoties nereaģēja.

2. Otrais norādītais ir par Eiropas Komisijas līguma finansējuma indosējumu.

Prasītāja uzskata, ka darbi ir pabeigti un lūdz Vispārējai tiesai piespriest atbildētājai samaksāt nesamaksātos rēķinus, proti, atlikušās summas, kuras pienākas prasītājam par veiktajiem darbiem.

3. Trešais pamats ir par Eiropas Savienības ārpuslīgumisko atbildību.

Gadījumā, ja Vispārējā tiesa konstatētu, ka Eiropas Savienībai noteiktais samaksas termiņš ir beidzies, prasītāja aicina Vispārējo tiesu piespriest atbildētājam atlīdzināt kaitējumu nesamaksāto rēķinu apmērā.

Turklāt prasītāja lūdz Vispārējo tiesu konstatēt, ka atbildētāja ir rīkojusies prettiesiski attiecībā pret prasītāju saistībā ar ekspertu iecelšanu, kas ir radījis ārpuslīgumisku kaitējumu.

Vispārējās tiesas 2014. gada 31. marta rīkojums – *Elmaghraby*/Padome

(Lieta T-265/11) ⁽¹⁾

(2014/C 184/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 219, 23.7.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 31. marta rīkojums – *El Gzaerly*/Padome

(Lieta T-266/11) ⁽¹⁾

(2014/C 184/61)

Tiesvedības valoda – angļu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 219, 23.7.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 31. marta rīkojums – *Energa Power Trading*/Komisija

(Lieta T-338/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/62)

Tiesvedības valoda – angļu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 252, 31.8.2013.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2014. gada 30. aprīļa spriedums – López Cejudo/Komisija

(Lieta F-28/13) ⁽¹⁾

Civildienests — Izmeklēšana, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) — Dienas nauda — Civildienesta noteikumu VII pielikuma 10. pants — Nepamatotu maksājumu atgūšana — Ieturējumi no darba samaksas — Civildienesta noteikumu 85. pants — Apzināts nodoms maldināt administrāciju — Saprātīgs termiņš

(2014/C 184/63)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: José Manuel López Cejudo (Brisele, Beļģija) (pārstāvis – É. Boigelot, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Currall un C. Ehrbar)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumus izdarīt vairākus ieturējumus no prasītāja darba samaksas par 2012. gada jūniju, jūliju, augustu, septembri un oktobri

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) J. M. López Cejudo sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 207, 20.7.2013., 57. lpp.

Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 30. aprīļa rīkojums – Kolarova/REA

(Lieta F-88/13)

Civildienests — Pētniecības izpildaģentūras personāls — Procesa jautājumi — Iebilde par nepieņemamību — Iestādei, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus, piešķirtās pilnvaras — Deleģēšana Atalgojuma un individuālo tiesību birojam (PMO) — Prasība, kas celta par PMO lēmumiem — Prasība, kas celta pret deleģējošo iestādi — Acīmredzama nepieņemamība

(2014/C 184/64)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Desislava Kolarova (Brisele, Beļģija) (pārstāvis – F. Frabetti, advokāts)

Atbildētāja: Pētniecības izpildaģentūra (pārstāvji – S. Payan-Lagrou, pārstāvis, kam palīdz B. Wägenbaur, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu noraidīt prasītājas pieteikumu pielīdzināt viņas māti apgādājamam bērnam atbilstoši Civildienesta noteikumu VII pielikuma 2. panta 4. punktam

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt ka acīmredzami nepieņemamu;
- 2) D. Kolarova sedz savus, kā arī atlīdzina Pētniecības izpildaģentūras tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 7. februārī – ZZ/CdT**(Lieta F-12/14)**

(2014/C 184/65)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji – N. Cambonie, D. Ciolino un E. Macchi, avocats)

Atbildētājs: Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs (CdT)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centra lēmumu, ar kuru noraidīts prasītāja lūgums, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktu, pieņemot lēmumu prasītājam atvainoties un atlīdzināt viņam radītos zaudējumus

Prasītāja prasījumi:

- atcelt CdT netiešo lēmumu par noraidīšanu, vai arī lēmumu par noraidīšanu, kas ietverts CdT advokāta 2013. gada 10. aprīļa vēstulē, un tiktāl, ciktāl nepieciešams, CdT 2013. gada 8. novembra apstiprinošo lēmumu, ar ko noraidīta prasītāja prasība pieņemt lēmumu;
- CdT atzīt par atbildīgu kaitējumā, kas nodarīts prasītājam, un tādēļ piespriest prasītājam pārskaitīt EUR 306 733,60 par viņam radītājiem materiālajiem zaudējumiem un EUR 130 000 – par nodarīto morālo kaitējumu, vai pat lielāku summu, kādu Civildienesta tiesa vai eksperti uzskatīs par atbilstošu;
- piespriest CdT atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 19. februārī – ZZ/Parlaments**(Lieta F-15/14)**

(2014/C 184/66)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – A. Salerno, avocat)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Parlamenta lēmumu izbeigt prasītāja darba līgumu pēc viņa pārbaudes laika pagarinājuma beigām

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. aprīļa lēmumu par atlaišanu, sākot ar 2013. gada 15. jūliju;
- noteikt zaudējumu atlīdzību EUR 45 000 apmērā, pieskaitot nokavējuma procentus, kas jāmaksā prasītājam, ja Eiropas Parlaments atsauktos uz juridisku neiespējamību viņu atkārtoti pieņemt darbā pastāvīgā amatā;
- piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 4. martā – ZZ/Parlaments

(Lieta F-17/14)

(2014/C 184/67)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu nepiešķirt prasītājam trīs nopelnu punktus 2012. gada amatā paaugstināšanas procedūras ietvaros

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelējinstiucijas 2013. gada 3. jūlija lēmumu par nopelnu punktiem attiecībā uz 2012. gadu;
- ciktāl nepieciešams, atcelt 2013. gada 6. decembra lēmumu par sūdzības noraidīšanu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 7. martā – ZZ/Komisija

(Lieta F-19/14)

(2014/C 184/68)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – S. Orlandi, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu par prasītāja pensijas tiesību pārņemšanu uz Savienības pensiju sistēmu, piemērojot jaunus Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. panta VĪN

Prasītāja prasījumi:

- atzīt, ka Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta vispārīgo īstenošanas noteikumu 9. pants ir prettiesisks un tādējādi nepiemērojams;

- atcelt 2013. gada 24. maija lēmumu par pensijas tiesību, ko prasītājs ieguvis pirms stāšanās darbā, aprēķināšanu saistībā ar pensijas tiesību pārvešanu uz Eiropas Savienības iestāžu pensiju sistēmu (turpmāk tekstā – “ESIPS”), piemērojot 2011. gada 3. marta Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta vispārīgos īstenošanas noteikumus (turpmāk tekstā – “VĪN”);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 11. martā – ZZ/Eiropols

(Lieta F-21/14)

(2014/C 184/69)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvis – J.-J. Ghosez, advokāts)

Atbildētājs: Eiropols

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu nepagarināt uz nenoteiktu laiku prasītājas uz noteiktu laiku noslēgto līgumu un piespriest Eiropolam tai samaksāt atšķirību starp atlīdzību, uz kuru prasītāja būtu varējusi pretendēt, ja viņa būtu saglabājusi savu amatu, un bezdarbnieka pabalstu vai jebkuru citu atlīdzību, ko viņa faktiski ir saņēmusi

Prasītājas prasījumi:

- atcelt atbildētāja 2013. gada 13. maija lēmumu, ar kuru atbildētājs darīja zināmu prasītājai, ka ar viņu neslēgs līgumu uz nenoteiktu laiku un ka viņas spēkā esošais līgums tiks izbeigts 2013. gada 31. oktobrī, kā arī no tā izrietošo lēmumu noraidīt prasītājas 2013. gada 13. decembrī iesniegto sūdzību;
- piespriest atbildētājam samaksāt atšķirību, pirmkārt, starp atlīdzību, kuru prasītāja varētu saņemt, ja viņa būtu saglabājusi savu amatu šajā iestādē, un, otrkārt, to atalgojuma apmēru, honorārus, bezdarba pabalstu vai jebkuru citu pabalstu, ko viņa faktiski ir saņēmusi kopš 2013. gada 1. novembra, tās atlīdzības vietā, ko viņa saņēma kā pagaidu darbiniece;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 19. martā – ZZ/EESK

(Lieta F-23/14)

(2014/C 184/70)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji – L. Levi un A. Tymen, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (EESK)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumus pārcelt prasītāju no nodaļas vadītāja amatu uz padomnieka amatu un neizmaksāt viņam vadības kompensāciju, kā arī prasība atlīdzināt zaudējumus

Prasītāja prasījumi:

- atcelt EESK ģenerālsēdētāja 2013. gada 26. jūnija Lēmumu 326/13 A par prasītāja pārcelšanu Loģistikas direkcijas direktora padomnieka amatā sākot ar 2013. gada 1. septembri;

- atcelt EESK ģenerāļsekretāra 2013. gada 1. jūlija Lēmumu 344/13 A, ar kuru tika noteikts vairs neizmaksāt prasītājam vadības kompensāciju sākot no 2013. gada 1. septembra;
- piespriet atlīdzināt zaudējumus EUR 5000 apmērā, lai kompensētu prasītājam nodarīto kaitējumu;
- katrā ziņā, piespriet atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 24. martā – ZZ/FRA

(Lieta F-25/14)

(2014/C 184/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji – L. Levi un M. Vandenbussche, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (FRA)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu izbeigt prasītāja beztermiņa līgumu, atcelt lēmumu, ar kuru noraidīta sūdzība, un piespriet kompensāciju par ciesto morālo kaitējumu un materiālajiem zaudējumiem

Prasītāja prasījumi:

- atcelt FRA direktora 2011. gada 13. jūnija lēmumu izbeigt prasītāja beztermiņa līgumu;
- atcelt FRA direktora 2013. gada 20. decembra lēmumu noraidīt sūdzību;
- piešķirt prasītājam kompensāciju par materiālajiem zaudējumiem, kas izpaužas kā atšķirība starp bezdarbnieka pabalstu, kuru viņš saņems no 2014. gada aprīļa un pēc tam potenciālajiem aizstājošajiem ienākumiem vai to neesamības, no vienas puses, un viņa pilno algu, ieskaitot pabalstus EUR 7 850,33 apmērā līdz viņa pilnīgai atkaliesaistīšanai aģentūrā (pieskaitot klāt nokavējuma procentus, kas ir par trīs punktiem augstāki par Eiropas Centrālās Bankas likmi), no otras puses;
- piešķirt prasītājam adekvātu kompensāciju par morālo kaitējumu, ko izraisījis lēmums un kuru nav iespējams kompensēt ar lēmuma atcelšanu. Šis morālais kaitējums ir novērtēts *ex aequo et bono* EUR 50 000 apmērā;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 24. martā – ZZ/EĀDD

(Lieta F-27/14)

(2014/C 184/72)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – S. Orlandi, avocat)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru prasītājs tika atcelts no amata, nesamazinot viņa pensijas tiesības, sākot no 2014. gada 1. februāra, pēc disciplinārlietas, kas tika ierosināta pēc tam, kad valsts iestādes pret prasītāju izvirzīja apsūdzību par krāpšanu Eiropas publiskajos iepirkumos, viltojumiem un viltojumu izmantošanu, noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un korupciju

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2014. gada 16. janvāra lēmumu, ar kuru EĀDD atcēla prasītāju no amata, nesamazinot viņa pensijas tiesības;
- piespriest EĀDD atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 28. martā – ZZ/SEAE**(Lieta F-28/14)**

(2014/C 184/73)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji – J.-N. Louis un D. de Abreu Caldas, avocats)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Eiropas Savienības Augstā pārstāvja lēmumus izbeigt prasītāja pagaidu darbinieka līgumu, atteikt viņu uzklaustīt saistībā ar psiholoģiskās vardarbības faktiem, noraidīt viņa lūgumu iecelt ārēju izmeklētāju un reģistrēt viņa sūdzību kā lūgumu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Augstā pārstāvja, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieka (RH/VP) 2013. gada 20. decembra lēmumu izbeigt prasītāja pagaidu darbinieka līgumu Eiropas Kopienų Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta e) punkta izpratnē ar 2014. gada 31. martu;
- atcelt RH/VP lēmumu atteikt viņu uzklaustīt saistībā ar psiholoģiskās vardarbības faktiem, lai gan prasītājs savā 9. decembra sūdzības par EĀDD *Chief Operating Officer* pavadvēstulē skaidri to lūdza;
- atcelt RH/VP lēmumu noraidīt viņa lūgumu iecelt ārēju augsta līmeņa izmeklētāju, kas pierādītu savu ievērojamo pieredzi par Eiropas Savienības iestādēs valdošiem darba apstākļiem un nepārmetamu objektivitāti, lai noskaidrotu faktus, no tiem izdarītu secinājumus un sniegtu ieteikumus RH/VP par veicamajiem pasākumiem minētās sūdzības sakarā;
- atcelt RH/VP lēmumu reģistrēt viņa sūdzību kā lūgumu un nodot to izskatīšanai DG HR.D.2 "Juridiskie jautājumi, komunikācijas un attiecības starp dalībniekiem", kurā nevienam no darbiniekiem nav tāda pati pakāpe un pilnvaras, kādas ir ierēdnim, par kuru šī sūdzība ir iesniegta;
- piespriest EĀDD atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 28. martā – ZZ/Komisija**(Lieta F-29/14)**

(2014/C 184/74)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – L. Vogel, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt PMO lēmumus, ar kuriem tika atcelti un aizstāti sākotnējie priekšlikumi par pensijas tiesību, kas iegūtas pirms darba sākšanas Eiropas Parlamentā, pārņemšanu, pēc tam, kad prasītājs tika pārcelts darbā uz Komisiju

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelējinstītūcijas 2013. gada 18. decembra lēmumu, kas prasītājam paziņots ar elektroniskā pasta vēstuli 2013. gada 19. decembrī, ar kuru tika noraidītas prasītāja 2013. gada 9. septembra sūdzības par PMO 2013. gada 10. jūnija lēmumiem;
- ciktāl nepieciešams, atcelt arī minētos PMO 2013. gada 10. jūnija lēmumus, par kuriem ir iesniegtas prasītāja sūdzības;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē, piemērojot Reglamenta 87. pantu, ieskaitot nepieciešamos izdevumus, kas radušies saistībā ar tiesvedību, proti, domicila, transporta un uzturēšanās izdevumus, kā arī advokātu honorārus, piemērojot minētā reglamenta 91. panta B punktu.

Prasība, kas celta 2014. gada 29. martā – ZZ u.c./Parlaments

(Lieta F-31/14)

(2014/C 184/75)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: ZZ u.c. (pārstāvis – A. Salerno, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Eiropas Parlamenta personāla komitejas vēlēšanas, kas notika 2013. gada rudenī un kuru rezultāti tika publicēti 2013. gada 28. novembrī

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta personāla komitejas vēlēšanas, kas notika 2013. gada augustā un kuru rezultāti oficiāli tika publicēti 2013. gada 28. novembrī;
- piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 1. aprīlī – ZZ/ESMA

(Lieta F-32/14)

(2014/C 184/76)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – S. Pappas, lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (ESMA)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu nepagarināt prasītāja pagaidu darbinieka līgumu negatīva novērtējuma ziņojuma rezultātā, atcelt iepriekš minēto novērtējuma ziņojumu un atļūdzināt radušos kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu ESMA/2013/ED/33, ar kuru nolemts nepagarināt darba līgumu, kā arī atcelt 2011. un 2012. gada novērtējuma ziņojumus;
- piespriest atbildētājam samaksāt EUR 10 000 kā atlūdzību par nodarīto nemateriālo kaitējumu;
- piespriest atbildētājam atlūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 11. aprīlī – ZZ/ACER**(Lieta F-34/14)**

(2014/C 184/77)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – S. Pappas, lawyer)

Atbildētāja: Energoregulatoru sadarbības aģentūra (ACER)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu nepagarināt prasītāja līgumdarbinieka līgumu un atlūdzināt zaudējumus

Prasītāja prasījumi:

- atcelt ACER direktora lēmumu par prasītāja darba līguma ar ACER nepagarināšanu vēl vienu reizi;
- piespriest atbildētājam samaksāt EUR 10 000 kā atlūdzību par prasītājam nodarīto morālo kaitējumu;
- piespriest atbildētājam atlūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 14. aprīlī – ZZ/ITSB**(Lieta F-35/14)**

(2014/C 184/78)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – A. Pappas, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt ITSB lēmumu, kas sagatavots, pamatojoties uz Biroja priekšsēdētāja 2012. gada 29. marta lēmumu par teledarbu, ar kuru prasītājam atteikta atļūja veikt teledarbu Barselonā, tādējādi piespiežot viņu atgriezties Alikantē

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 20. aprīlī – ZZ/Parlaments**(Lieta F-37/14)**

(2014/C 184/79)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītājs: ZZ (pārstāvis – M. Casado García-Hirschfeld, advokāts)**Atbildētājs: Eiropas Parlaments***Strīda priekšmets un apraksts**

Prasība atcelt Parlamenta lēmumu nepārcelt uz 2013. gadu sešpadsmit 2012. gadā saistībā ar prasītāja atrašanos ilgstošā atvaļinājumā smagas slimības dēļ neizmantotas atvaļinājuma dienas

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu, ar kuru atteikts pārcelt no 2012. gada uz 2013. gadu prasītāja vairāk nekā 12 atvaļinājuma dienas;
- vajadzības gadījumā atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsēkretāra 2014. gada 21. janvāra lēmumu, ar kuru noraidīta prasītāja 2013. gada 4. oktobra sūdzība;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2014. gada 30. aprīļa rīkojums – Michel/ETF**(Lieta F-88/08 RENV)**

(2014/C 184/80)

Tiesvedības valoda – franču

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV